

פנסאים

■ הגות ■ עיון ■ ממוש

ב"ה. י' שבט ה'תשע"ז מחיר: 10 ש"ח

11

4

הנשיא והראש

לקט אגרות קודש
על ענינא דיומא

17

הממליכים

סקירה מרתקת ורבת
גילויים על עשרה 'תמימים'
מראשוני דור השביעי

28

חינוך להתקשרות

מאמר חינוכי מאלף על
התקשרות וגאולה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

תוכן הענינים

- דבר מלכות / הנשיא והראש 4
- הלכה וגאולה / קבלת המלכות..... 6
- דעת תחתון / הדובדבן של הדורות 7
- גאולה פנימית / התקשרות מעשית 8
- הגות / הזזה עצמית..... 12
- בשדה השליחות / החוש המקשר 14
- סקירה / התמימים מקבלים את הנשיאות..... 15
- טאפארו דא פלאחו / התחדשות 25
- חינוך / התקשרות וגאולה 26
- איינציקער זאך / ראש השנה לקבלת המלכות .. 30

פנסאים

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א עובר לפני העמוד בליל יו"ד שבט התשס"א.

במקום הקדמה

עילוי אחר עילוי

בעמדנו בשבת מברכים חודש שבט, כולל ובמיוחד העשירי בשבט - צריך כאו"א לקבל על עצמו להוסיף ביתר שאת וביתר עוז במעשיו, תורתו ועבודתו של בעל ההילולא, כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו נס"ו, ובפרט בהביטול וההתקשרות אל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", שבכאו"א - מציאותו וכל עניניו, בכל מכל כל, נעשים קודש לנשיא הדור, עי"ז שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור - משה רבינו שבדור, גואל ראשון הוא גואל אחרון - שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש.

ולהוסיף, שהידיעה שתיכף ומיד נכנס כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (כיון ש"הקיצו ורננו שוכני עפר") ומביט על כאו"א מהחסידיים והמקושרים לבחון מעמדו ומצבו כו', מעוררת ופועלת לסיים ולהשלים (גם מלשון שלימות) את כל מעשינו ועבודתינו.

וכדאי ונכון לערוך התוועדויות מיוחדות - החל מיום הש"ק מברכים חודש שבט (נוסף על ההתוועדות שבכל שבת ושבת, "שנאמר בפרשת שבת ויקהל משה . . להקהיל קהילות בכל שבת להכנס בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ללמוד בהם תורה לרבים"), ובפרט בראש חודש שבט (נוסף על הנהוג לאחרונה בכל ראשי חודשים), "בעשתי עשר חודש באחד לחודש . . הואיל משה באר את התורה", "בשבעים לשון" (תוכן עבודתו של בעל ההילולא בהפצת המעיינות חוצה בשבעים לשון) - לעורר ולחזק איש את רעהו בכל הענינים האמורים, ובמיוחד בזירוז והבאת הגאולה תיכף ומיד.

וכן יש לעורר ע"ד ההכנות לעריכת ההתוועדות דהעשירי בשבט - שבודאי תהי' ביחד עם בעל ההילולא, נשיא דורנו בראשנו, ומשה ואהרן ("הם המדברים גו' להוציא את בני ישראל ממצרים") עמהם, כיון שתיכף ומיד ממש, ביום הש"ק פרשת וארא (לפני התחלת הקריאה בפרשת בא), יוצאים כל בנ"י מהגלות, "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו" (כפי שקורין במנחה), ובלשון המדרש "ראובן ושמעון סלקין", העלי' דכל בני ישראל מן הגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה, כולל גם העלי' דבני ישראל לדרגת האבות, העצם דישאל כפי שהם חד עם עצמותו ית', ובזה גופא בעילוי אחר עילוי עד אין סוף, כמ"ש "ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלקים בציון", בביהמ"ק השלישי והמשולש, "מקדש אדניי כוננו ידיך".

(ש"פ וארא ה'תשנ"ב)

אך תסקיר
לאנשים...

עלון הסברה בשילוב לימוד עניני גאולה

בעריכת הרב אסף חנוך פרומר

"כפי שרואים בפועל, שעכשיו נעשה קל יותר להסביר ליהודי . . שבנוסף לעבודתו האישית, מוטלת עליו אחריות להיות "שליח", להשפיע על אחרים, החל בבני ביתו, חבריו וידידיו, וכל מי שהוא יכול להגיע אליהם . . להביא החלטות טובות כיצד כל שליח צריך להתכונן בעצמו ולהכין את כל היהודים במקומו ובעירו לקבלת פני משיח צדקנו . . כולל במיוחד - על-ידי לימוד עניני גאולה ומשיח.

Mamesh.org • 077-5123-770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מנ

הופק ויצא לאור על-ידי מרכז ההפצה בארץ הקודש - מנ (ע"ר) © כל הזכויות שמורות

למידע, הרשמה או תרומה להפקות והפעולות של מנ : טלפון: 077-5123-770 | פקס: 073-2412-770 דוא"ל: info@mamesh.org | אתר: www.mamesh.org מען למכתבים: ת.ד. 951 פתח-תקוה מוקד 'ממש': 054-2248-770

הוא הוא הנשיא והראש ממנו ועל ידו הם כל ההשפעות בגשמיות וברוחניות

לקט ציטוטים מתורתו של משיח בקשר
ובשייכות עם ראש השנה להתקשרות

רבים המחפשים ומבארים מעלות וגדולת נשיאי חב"ד בכלל, ונשיא דורנו, הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, בפרט בענינים שונים: איש המסירות נפש, גאון, בעל מדות, צדיק, בעל רוח הקודש, מלומד בנסים ועוד ועוד.

וגדלו ביותר שבחים אלו, על פי ההגדרה בתורת החסידות, מהו מסירות נפש, מהו גאון וכו'.

ובכל זה - העיקר חסר כאן. ונוסף על זה, שהוא עיקר בעצם, חשוב הוא ביחוד משום שנוגע ביותר, וביחוד לנו, קהל חסידיו ומקושריו. וזהו - מה שהוא הוא הנשיא, ונשיא חב"ד.

כי - נשיא בכלל, נקרא ראש אלפי ישראל, הוא בחינת ראש ומוח לגביהם, וממנו היא יניקה וחיות שלהם. ועל ידי הדביקה בו קשורים ומיוחדים הם בשרשם למעלה מעלה.

והנה כמה סוגים בנשיאים: אלו אשר השפעתם בבחינת פנימיות, ואלו אשר השפעתם בבחינת מקיף. ובזה גופא חילוקים: אם השפיעו בתורת הנגלה או הנסתר או בשניהם יחדיו, לימדו דרכי העבודה והחסידות, המשיכו השפעות גשמיות וכו' וכו'.

וישנם כאלו, שהי' בהם כמה מבחינות הנ"ל, או גם כולם.

וזה הי' מאז ועד עתה ענין הנהגת נשיאי חב"ד, מן כ"ק אדמו"ר הזקן ועד כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ ועד בכלל, אשר כללו כל הסוגים והחילוקים: השפיעו בפנימיות ובמקיף, בתורה עבודה וגמ"ח, ברוחניות ובגשמיות. ובמילא היתה התקשרותם עם השייכים אליהם בכל תרי"ג אברי נפש וגוף המקושרים.

ועל כל אחד ואחת מאתנו כולנו לדעת, היינו להעמיק דעתו ולתקוע מחשבתו בזה, אשר הוא הוא הנשיא והראש, ממנו ועל ידו הם כל ההשפעות בגשמיות וברוחניות,

ועל ידי ההתקשרות אליו (וכבר הורה במכתביו איך ובמה מתקשרים) קשורים, ומיוחדים בשרש ושרש עד למעלה מעלה כו'.

(אג"ק ח"ג ע' שלא)

אינו שייך לטבע חסידולו!

ועל אחת כמה וכמה בצדיק שהוא רבי שהוא ממוצע המחבר בין הוי' וביניכם, הוי' שאין שייך לטבע ח"ו, והממוצע יש בו משני הענינים שהוא ממוצע ביניהם, וביחס לחסידיו ומקושריו העומדים גם עתה - כמאז - כיון שההתקשרות דיחידה צ"ל למעלה מהזמן - ובתנועה דהתקשרות ביתר עז, כי אומרים לנפשם וגופם: אי אפשר לנו אחרת כלל וכלל, ואז אין הפסק כלל ח"ו, ואדרבה רוח אמשך רוח כו' ברוחניות וגם בגשמיות ולכל טוב, כי כמו שלמעלה כך למטה ברבי - טבע (שלמעלה מטעם ודעת) הטוב להיטיב.

(ע' רסב)

אצל רבי וחסיד אין "כאילו"

...בכל מכתביו שכותב לא ראיתי שמזכיר במה שמתעסק בהשפעה על אחרים לקרבם לתורת הדא"ח ולהתקשרות עם נשיאנו הוא כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ. משל למה הדבר דומה למלך שהטיל על שכם אחד מעבדיו תפקיד מיוחד, והלז מתעסק בתפקיד אחר, אשר מפני זה בטח ממעט מזמנו ומשימת לבו למילוי התפקיד שהטיל עליו המלך.

כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע אמר שהתמימים הם נרות להאיר, ז. א. אשר תפקידם המיוחד שהטיל עליהם רבם (שגם על פי נגלה כל המלמד את בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאילו ילדו, ובפרט בחסיד ורבי שהוא לא כאילו ב"כ" הדמיון, אלא ילדו ממש, והרבי אמר שילידיו צריך להיות נר להאיר).

(ע' תכב)

המשכת חיות באופן הכי גדול

בענין העבודה ב... כותב ארבעה טעמים לאי עבודתו שם, למרות מכתב כ"ק מו"ח אדמו"ר שליט"א: זקני החסידים אמרו לו שהכוונה שזה תלוי ברצונם הם, אין לו חיות בזה, העבודה כבר אינה נחוצה כ"כ כי אינה מתפתחת, גם אחרים אינם מתעסקים בהנ"ל, ושואל חוות דעתי בזה.

ראיתי זה עתה העתקת מכ' כ"ק מו"ח אד"ש אליהם... ואיני רואה כל מקום לספק איזה עבודה הטיל עליהם ומברכם שיצליחו בזה.

מה שאין לו חיות בזה, הרי ידוע מה שכתוב בכמה מקומות בדא"ח שציווי ומצוה הוא לשון צוותא והתקשרות, שמתקשר ע"י קיום הציווי במצווה, וכאשר נשמה פרטית אפשר לה להתקשר בנשמה הכללית שלה עלידידיה, אין לך המשכת חיות גדול מזה וגם אם לע"ע אין נרגש בכחות הנה"ב אין זה משנה הענין וראה בד"ה "כי מנסה" ס"ג,

מה ש... אינה מתפתחת ואחרים ג"כ אינם מתעסקים בזה, הנה על זה גופא אנו דנים: מה שאחדים מחברי הועד (ובכלל כל מי שבידו לסייע בזה) נמנעים או מתרשלים בתפקידם, ה"ז גורם לעכוב התפתחות חנוך הכשר על יסוד התוהמ"צ ומחליש ג"כ ידי אחרים, ובפרט אם על מחנה התמימים תחשב שפעולותיהם הם נרות להאיר, ואם נרו אינו דולק לע"ע מונע עי"ז גם כן הארת כו"כ נרות שהי' יכול להדליק במשך זמן זה, וראה קונטרס העבודה סוף עמוד 43, קונטרס ומעייין ע' 22 ועוד ואכמ"ל...

(אג"ק ח"ב ע' שח)

אין ביכלתו להפסיק ההתקשרות

הנני בזה להמשיך שיחתי (בענין הקולג' [=מכללה ללימוד מקצועות חול]), ובהמשך להנ"ל:

לכאורה יש בידו לומר, כיון שנדמה לי (היפך מה שכתב הרמב"ם הל' גירושין סוף

פ' ב') שרצוני לבקר וללמוד בקולג', אלא שיש מי שאומר שאין זה מתאים בשביל מעמדי ומצבי בכלל, כי אין מתאים לציור של תמים ולציור של תלמיד כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ, אשר אז כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ מלווה אותו בכל דרכיו וא"כ בהליכתי לקולג' מוכרח הוא כביכול ללכת אתי לשם, עפ"י פסק רז"ל תלמיד שגלה מגלין רבו עמו (מכות י', א'), הנה מי אומר שמוכרח אני בכל זה ולשעה אפסיק ח"ו הציור של תמים וכן אפסיק ח"ו לפי שעה הציור של חסידו של כ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ וממילא יפלו הטענות,

אבל אין זה בידו כבר, ועל פי הידוע גם בתורת הנגלה, אשר גר שנתגייר הרי שוב אינו יכול לחזור ח"ו, ואף אם יחטא אח"כ בכ"ז ישראל הוא כיון שנתגייר פעם אחת. ועל דרך זה כן הוא בקדושה גופא, כי מי שנעשה חסיד פעם אחת ומי שנתקשר לאדמו"ר אשר במילא הי' כמים הפנים אל הפנים ונתקשר אדמו"ר עמו, הנה אין עוד ביכלתו להפסיק חסידולו ההתקשרות, כיון שזה תלוי גם בהאדמו"ר, והוא ברוב טובו וחסדו אסור עמו באזיקים, ועל דרך מה שכתוב באגרת התשובה רפ"ז מלך אסור ברהטים ברהיטי מוחא כו', ולכן נקרא הקב"ה מלך עלוב עי"ש, אשר על דרך זה הוא בצדיקים ובפרט בנשיאי הדור ובפרטי פרטיות נשיאי תורת הנסתר, וכידוע בזה (ח"ב דל"ח ע"א) אשר מאן פני האדון הוי' דא רשב"י...

אין רצוני להאריך בזה, כי בטוח אני אשר סוף כל סוף זרוק חוטרא לאוירא אעיקרא קאי, ויתגלה בו העיקר והשורש, שזהו ההתקשרות לכ"ק מו"ח אדמו"ר הכ"מ על ידי אשר נלך "בדרך ישרה אשר הורנו מדרכיו ונלכה באורחותיו", ויבשרני בשורות טובות בזה. ומוכן אשר ההקדם בזה ישובח, כידוע אשר ימים יוצרו, אשר נקצב לאדם מספר הימים לברר חלקו בעולם, וא"כ חבל על כל יום שעה ורגע שאין ממלאים אותם מתאים למילוי שליחות נשמתו בעלמא דין.

(אג"ק ח"ד ע' נב)

הדובדבן של הדורות

מנדבכים נדבכים של יהודים שקידמו ומסרו את הנפש למען המטרה והתכלית. נבחרנו בפינצטה לדור המיוחד הזה, אנשים מיוחדים, למיוחדת והאחרונה שבעבודות. בפינצט הנשיא הרשמית.

אז הנה אנחנו, בקצה גבעולו של דובדבן הדורות, כלים מהמשובחים ביותר בידינו ועלינו להכות בפטיש את הגימור האחרון. מליוני עינים תלויות בנו מצפות, מחכות שהנה יושיט 'נער ישראל ואוהבהו' את ידו ויגאל את היקום בפעולה קטנה. דווקא הנער, דווקא פעולה קטנה.

.

דורו של משיח. זוהי תמצית סיפורו של דורנו בג' מילים. כי משיח מחבר את הקצוות, ארץ ושמים, קידמה ושמרנות, עליונים ותחתונים. ובעיקר מגלה את העצם - את הטופ שבטופ - בתחתון שאין תחתון למטה ממנו. ולא שגשמיות העולם נמנעת עד שמתפנה מקום לאלוקות, אלא שהמגושם והארצי עצמו, במלוא רחבותו, קורא בשם ה'. ובמילים שנקט הרבי שליט"א בהגדרתו את תפקיד דורנו בפתיחת נשיאותו: "והעבודה - לגמור המשכת השכינה, ולא רק שכינה כי אם עיקר שכינה, ובתחתונים דווקא". וכמו שמבאר וחוזר ואומר הרב חלוי"צ גינזבורג בשיעורי הדבר מלכות המפורסמים שלו: "זה הנקודה, זה דירה בתחתונים אמיתית: שהעליון נשאר עליון, שהתחתון נשאר תחתון ושהחיבור ביניהם הוא חיבור".

כי משיח מגלה את עצם הנשמה. נקודת היהדות הכללית והנקודה הפנימית והבלתי תלויה של כל יהודי באשר הוא. ואין לך סביבה טבעית להתגלות העצם יותר מהתחתון ביותר. יותר מהדור האחרון, יותר מהפעולה הקטנה של אנשי דורנו.

.

"וזהו השליחות המיוחדת המוטלת על דורנו זה - דרא דעקבתא דמשיחא - שהוא בדוגמת הננס הנמצא ע"ג הענק - לעשות פעולות שתוכנן הכנה לקבלת פני משיח צדקנו" (אחש"פ תשמ"ב).

מכתפיו של הענק יש נוף מדהים ובריזה נדירה. אחח... אילו רק יכולנו לנוח על הדובדבן, להנות מעסיסו, להגניב קצת מהקצפת שמתחתיו ולברך 'ברוך שככה לו בעולמו'. אבל עודנו לא בצידה השני של החומה, "עדיין נשאר משהו לעשות כדי להביא את הגאולה . . לקבל את פני משיח" (חיי שרה תשנ"ב) מליוני עינים יהודיות תלויות בנו: נערי, השלם את המשימה.

אז בעמדנו בסמיכות לי' שבט, יום קבלת נשיאותו של הרבי מלך המשיח שליט"א, יום לידתו של הדור וראש השנה האישי שלו, ביום בו סומנה התחנה הסופית כיעד והוגדר התפקיד, 66 שנים אחרי: נסיר מעלינו את הפוך ונצא החוצה בשמחה ובטוב לבב. נודיע לעוד יהודי שהנה זה עומד אחר כתלנו: נחזק נפתח ונשתתף בעוד ועוד שיעורים של גאולה שדרכם ישרה ומהירה להתגלות ונחבר עוד יהודי ואת עצמנו לעצם שלנו. למשיח שבתוכנו ולמשיח של כולם.

כך דרכו של עולם, שעם כל דור־חולף משתבחת האנושות ומידרדרת כאחת. העולם מחכים ומתפתח מדור לדור, רוכב על נסיון של אלפי שנים, של בילארדי פיסות מידע שלא נזנחו במהלך ההיסטוריה ומרכיבות יחדיו את חכמתו של העולם המודרני: כמעט הכל, כמעט בכל תחום.

הידע הרב שנצבר ממליוני בני אדם - קרוב לכל קוראיו והאדם הפשוט בדורנו הרבה יותר 'חכם' ו'יודע' מסבו וסב סבו. אבל מצידה הלא־מרוח של הפרוסה, הדור מבולבל, למרות, ואולי בגלל, שפע ה'חכמה'. בני האדם חלשים יותר, רגישים יותר, תלותיים להחריד בתפנוקי העולם החדש וצורכים פחות אידיאלים ועקרונות. המוח האנושי הפך ללחוץ ומשועבד, מוזן ללא רחם במסרים פרסומיים ובתקשורת מאסיבית. הבריות מייחלות לקצת שקט ושלוש בעידן של אינטרסים ושל פוליטיקה.

ודור זה הוא דור אחרון לגלות וראשון לגאולה. הרבי בעצמו אמר.

.

אז מי אנחנו אנשי דור השביעי? נשיאנו ללא ספק עומד בארץ וראשו בשמים, אבל אנחנו, מי אנחנו? עובדי תברואה שהופקדו על ליטוש יהלומים? תינוקות מפונקים שפקחו את עיניהם על פסגת האוורסט? מחד יש בידינו הכל, מאידך דלים ורשים אנחנו. הקונפליקט יחריף במישור הרוחני: דורנו עשיר ומשופע - אוצרות החסידות הגנוזים ביותר בזוהר, כל העבודות הגדולות והשלמו, הברורים מאחורינו, העולם כבר משופצר, הכפתורים מבהיקים, כל כוחות ומשאבי הדורות מתנקזים לדובדבן של הדורות, אבל אנחנו, אנחנו בשלנו. אנו מרגישים פחות שייכים לעבודה פנימית, פחות לשקדנות ועמל, פחות עושר פנימי, כביכול רק פעולות קטנות ונקודתיות - שאמת, חשובות המה - בידינו.

ניגודיותו של הדור אפילו לא תטריד אותנו, היא תצטרף לרשימת הקונפליקטים הארוכה שתיתלה אחר כבוד על המקרר. ומעתה, כשהקונפליקטים מסודרים לבטח, נתכסה בפוך שאבותינו יכלו רק לחלום עליו, נפעיל את החימום בטאצ' קטן מתוך המיטה, ותערב עלינו שנתינו כמקווה מהביל. אמנ.

.

כולנו יודעים את פתרון הקונפליקט: דורנו הוא ננס על כתפי ענק. אולי אנו קטנים, אבל הכי קרובים למטרה. אולי אנחנו לא העפרונות המחודדים בכיתה, אבל נפלנו בקלמרו של הנסיך. נו, זה, הנסיך ההוא מ'האבן שבכתר'.

אנחנו בארץ וראשנו בשמים, לא מפני רום מעלתינו, אלא מחמת שהקרע המוצקה שלרגלינו בנויה ממאות דורות של עמל.

חשיבות קבלת המלכות של מלך המשיח

קבלת המלכות בכלל, מתבטאת בכך ש - כדברי הרמב"ם - "תהא אימתו [של המלך] מוטלת עליך, ושהוא יהיה בליבנו, בתכלית הכבוד והגדולה והרוממות, שאין למעלה ממנה [לשום אדם], עד שיהיה מעלתו אצלנו, גדולה ממעלת נביא מבין הנביאים . . וכשמצווה המלך הזה איזה ציווי שלא יהיה סותר מצווה מן התורה - חובה לקיים את פקודתו".

זהו אם כן הדין העיקרי של מינוי מלך, להאמין ברוממותו ולקיים את ציווייו. באריכות מפורטים כל דיני המלך בהלכות מלכים לרמב"ם.

דברים אלו אקטואליים ומעשיים לדורנו, ובלשון הרבי שליט"א מלך המשיח: "זכינו, שהקדוש ברוך הוא בחר ומינה בעל בחירה, שמצד עצמו הוא שלא בערך נעלה מאנשי הדור, שיהיה ה"שופטייך" ו"יועצייך" ונביא הדור". "יש לכל אחד מאנשי דורנו, האחריות לקבל על עצמו את ה"שופטייך" וה"יועצייך", ולציית להוראות ולעצות טובות שלו".

כאשר מדובר אודות מלך המשיח, ישנו דין נוסף הנוגע כיום לכל אחד מאיתנו - לדעת שאותו אחד הוא זה שיבוא ויגאל אותנו גאולת עולמים, ועל אותו אחד נאמר שיש לו "יתרון וכבוד ומעלה על כל המלכים שהיו מעולם, כפי מה שניבאו עליו כל הנביאים".

קבלת המלכות מתבטאת גם ובעיקר בהכרזה שלנו: "יחי המלך", כפי שהיה בזמן הכתרת שלמה שכל העם הכריזו "יחי המלך שלמה" (מלכים'א' א, לד, לט), וכפי שמובא בנביא אודות זמן הגאולה, שבני ישראל יבקשו את מלך המשיח: "וביקשו את ה' אלוקיהם ואת דוד מלכם" (הושע ג, ה).

באחת השיחות הזכיר הרבי מפורשות שיש להכריז היום "יחי המלך" על מלך המשיח, ובלשונו: "כמודגש גם בהכתרת המלך, שהעם מכריזים "יחי המלך" (כפי שמצינו גם במלכות בית דוד) . . והמעשה הוא העיקר - יש לסיים ולהשלים את "מעשינו ועבודתינו" - כולל גם הבקשה והדרישה "עד מתי", וההכרזה "יחי המלך" דוד מלכא משיחא - בזריזות הכי גדולה, הקשורה עם שמחה וחיות". מה שהפך לאחר מכן לשירת חסידים אדירה בעידודו של הרבי מלך המשיח שליט"א "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד"!

מצות מינוי מלך היא אחת מתרי"ג מצוות התורה, כפי שנאמר "שום תשים עליך מלך, אשר יבחר ה' אלוקיך בו" (דברים יז, טו). מפסוק זה מובן כי בשלב ראשון ה' הוא הבוחר את מלכי ישראל על ידי עבדיו הנביאים, והם המעמידים את המלך ומושחים אותו בשמן המשחה, כפי שהומלכו שאול ודוד על ידי שמואל.

אך מאז בחר ה' בבית דוד, כפי שנאמר "כסאך יהיה נכון עד עולם", כל מלך העומד מבניו אינו צריך את בחירתו של הנביא וגם לא שמן המשחה, כיון שכבר בחר ה' בבית דוד. כאן מגיע השלב השני: כאן נדרש מאתנו, העם, לקבל את מלכותו של המלך. כפי שהרמב"ם אומר "שום תשים עליך מלך - שתהא אימתו עליך" כלומר, שהאדם יקבל עליו את מלכותו.

כך גם במלך המשיח: בחירתו אמנם אינה נעשית על ידינו, אלא על ידי הקדוש־ברוך־הוא ("אשר יבחר ה' אלוקיך"), ולכן הוא חייב להיות מזרע דוד שלהם הובטחה המלוכה, אך לנו יש חלק חשוב בקיום הציווי "שום תשים עליך מלך", לקבל את מלכותו של מלך המשיח, ובכך לאפשר לו להיות מלך בפועל כנאמר "אין מלך בלא עם". ובלשון מהר"ץ חיות: "עיקר דין המלך הוא מפני שהעם באו בברית איתו". ובלשון הרבי: "מציאותו של המלך תלויה בעם . . שהעם מכריזים "יחי המלך".

זו הסיבה שחשוב מאוד שכל יהודי ויהודי יקבל על עצמו את מלכותו של מלך המשיח, כיון שבהחלט לא מדובר במשהו 'מפלגתי' אלא בעניין כלל ישראלי - לתת למלך המשיח את הכוח לבצע את המשימה לשמה נשלח - לגאול את עם ישראל מן הגלות אל הגאולה.

ראוי להבהיר כאן, כי כפי שאנו אומרים בתפילות ראש השנה "אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה" המלך שלנו הוא רק הקדוש ברוך הוא, ולא אף אחד אחר. תפקידו של מלך המשיח הוא אך ורק להביא את מלכות ה' לידי גילוי בעולם הזה, על ידי שלמות קיום התורה והמצוות בגאולה השלמה. וכדברי הרבי מלך המשיח שליט"א: "מלכותו של ה' יתברך, קשורה ומתגלית בשלמותה על ידי מלך המשיח".

מה זה אומר?

התקשרות מעשית

כל אחד צריך לדעת ולהתייגע בצרכי החג דיו"ד שבט |
ה"הכנה" של ר' מענדל ליו"ד שבט תשנ"ג | מהם המידות
טובות של חסיד וכיצד מגיעים אליהם? | האם יש לנו הכרת
הטוב לשפע הרב שמרעיפים עלינו? התבוננות והתעוררות
חסידיית פנימית לקראת יו"ד-י"א שבט.

מאת המשפיע הגה"ח הרב שלמה זלמן לנדא

ב עמדנו לפני "ראש השנה להתקשרות" שזהו "יום הבהיר" יו"ד-י"א שבט, בו נסתלק כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ וב-י"א קיבל הרבי שליט"א מלך המשיח את הנשיאות עד לגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומי"ד ממ"ש ממ"ש.

הרי כהוראת חז"ל ש"שלושים יום קודם החג מכריזין על צרכי החג" וכהוראת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בפרט, בי"ב טבת תשמ"ז, להתכונן באופן של חלוקה לשלושה פעמים עשרה ימים ובכל עשרה ימים לערוך מבחן על הידיעות בתורה נגלה וחסידות.

וכן בדבר מלכות תשנ"ב (שיחת ש"פ בא סט"ו-ט"ז) ע"ד החלטות טובות ב"נר מצוה ותורה אור" = לימוד התורה, תושב"כ ותושבע"פ וקיום המצוות בהידור הן בנוגע לעצמו, והן בנוגע לזולתו, הפצת התורה, היהדות והמעיינות חוצה.

הרי הזמן המתאים בעזהי"ת להתבונן כל אחד במצבו הרוחני, וע"ד חודש אלול שהוא חודש של "חשבון הנפש" במצבו של כל אחד בעבודת השם ועי"ז יזכה בעזהי"ת לתקן את הצריך תיקון ולזכות לשנה טובה ומתוקה בגשמיות וברוחניות.

כמו"כ לקראת יום הבהיר זה, יו"ד-י"א שבט שנקרא "ראש השנה", נדרש חשבון הנפש והחלטות טובות בהתאם לזה.

הכנות לראש השנה

כפי שנכתב כבר ע"ד הכנות ל"ראש השנה", הרי דוקא "חשבון נפש" ו"החלטות טובות" צריך לגרום לשמחה וטוב לבב כיון שכאשר האדם לא מתעמק במצבו מזמן לזמן ולא מתעורר לתקן, הרי הוא נשאר ר"ל בחסרונותיו וזה בוודאי מפריע לו ואם הוא "מדחיק" את זה, בוודאי שאזי זה "צף" עוד פעם ועוד פעם, ומפריע בעבודת השליחות, ומזה אפשר ח"ו להיכשל בעצבות.

כתב א' השלוחים - הרב ליברמן מאשקלון - בבית משיח (בחודש כסלו ש.ז.) שלא יחשוב האדם שכיון ששלחו אותו לשליחות א"כ הוא מושלם, אלא זה מזכה ומחייב לתקן ולהשתדל לעלות

תמיד מ"חיל אל חיל" להיות ראוי לתואר "שליח".

ראינו במוחש בעיני בשר ואפשר לראות זאת בתמונות של הרבי שליט"א שאין תמונה אחת דומה לשני', הרבי בעצמו עולה מ"חיל אל חיל", ומעלה בקודש כל הזמן.

סיפר הרה"ח ר' יהודה לייב שיחי' גרונר, מזכירו של הרבי שליט"א שאחד מהמשמשים בקודש בשם ר' משה לייב ראדשטיין ע"ה אמר לצלם שצילם את הרבי: "בשביל מה את מצלם, הרי עד שתפתח את ה"פילם" יהי' רבי חדש"...

והיינו כיון שהרבי משתנה כל הזמן "פושט צורה ולובש צורה", ומה לנו יותר מתקופה זו האלוקית שהרבי שליט"א מנהל את עבודתו להביא את הגאולה בשלימות עד לביהמ"ק השלישי וכ"ז באופן אלוקי, ללא מזכירים ומעל דרך הטבע כפשוטו.

וכפי שרואה זאת במוחש כל מי שעוסק בענייני משיח וגאולה בגלוי, לפי הוראת הרבי באופן אמיתי ופנימי בהתאם לשיחות של תנש"א ותשנ"ב.

ובפרטי פרטיות לאור השיחה של כ"ח ניסן תנש"א, שצריכה לעורר את כח ה"יחידה", כח ה"מסירות נפש" לפעול ללא חשבונות ומעצורים והגבלות כלל וכלל. וא' הנקודות המרכזיות - אם אפשר לומר כך - בשיחה זו שהרבי אומר שכל מה שנעשה ע"ע זה ללא הועיל, כיון שעדיין לא הגענו לגאולה השלימה, אע"פ שהיו גילויים והתגלות עצומה בכל העולם שפעל ביטול כללי בכל אנ"ש ובכל היהודים חסידים ומתנגדים ועד לגויים - להבדיל - בשנת תהא שנת ניסים, ושנת תהא שנת אראנו נפלאות, וכולם היו בטוחים שזה השלב האחרון לפני ההתגלות השלימה ממש.

צריך להתעקש

לפועל הרבי הדגיש בשיחה שישנה גלות פנימי בעבודת השם ובסוגריים: ועוד ועיקר "גלות פנימי בעבודת השם". וצריך להתעקש לצאת מהגלות הפנימי ומזה להגיע לגאולה שלימה מי"ד ממ"ש.

והנה על תקופה זו שאנו בה כעת, נאמר "בזאת תבחנו" אם ישנה התקשרות אמיתית ופנימית, או רק כשהכל בהצלחה בגלוי "אני מצטרף" (ומצד נה"ב למה לא להצטרף כשהכל בהצלחה....), ומה קורה כשהמלך נמצא במצב של יגיעה עצמית ועד ליסורים ר"ל על שלימות הגאולה אתה עומד מהצד רחמנא ליצלן?! מחכה להצטרף לשיירה לבית המקדש?

"את חטאי אני מזכיר", בתשרי תשנ"ג לא נסעתי לרבי, לא חשבתי שהרבי מלך המשיח שליט"א יצא לתפילות, וא"כ אהי' ב770 מתוך ייסורי נפש, וגם בפנימיותי לא ידעתי אם יהי' לי כח נפשי לסבול זאת.

הגעתי לפני יו"ד שבט לכפ"ח ועליתי לישיבה לבקר את ר' מענדל פוטערפאס והוא שואל היכן היית בתשרי?? עניתי לו שאין לי כסף לנסוע, התשובה הזו ממש הוציאה אותו מהכלים,

איזה תשובה אתה עונה לי! "לוי עלי ואני פורע!"

ולא נחה דעתו עד שנתן לי הלוואה \$ 900 לנסוע וזכיתי בזכותו לנסוע ליו"ד שבט תשנ"ג וזכיתי לראות את העידוד של הרבי פעמיים כל יום במנחה ובמעריב ל"יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד", ואח"כ כל הגילוי של ה"סאטעלייט" לעיני כל העולם.

הרי "אינה דומה שמיעה לראי-ה", וכ"ז נתן נתינת כח לתקופה של עכשיו להבין שלא צריך פירושים והסברים "עינינו ראו ולא זר" שהרבי שליט"א מלך המשיח מעודד את העניין בפשטות ממש.

ועד כפי שהרה"ח ר' דוד שיחי' נחשון אמר פעם בהתוועדות: מלבד שהרבי עודד את היותו מלך המשיח הוא גם עודד שהוא חי לעולם ועד.

למעשה בפועל כהוראת הרבי ש"המעשה הוא העיקר", נדרש מאיתנו התעסקות בלימוד התורה כמבואר ב"היום יום" כ"ד סיון: השואל במה היא ההתקשרות שלו אלי מאחר שאין אני מכירו פנים . . . ההתקשרות האמיתית היא ע"י לימוד התורה, כשהוא לומד המאמרי חסידות שלי וכו' עיי"ש. עכלה"ק.

ובענייני דיומא, המאמרים דיו"ד שבט תש"י ותיש"א ומאמרים המתאימים לשנה זו, תשי"ז, תשל"ז.

מלבד זה, נוגע מאד מאד ענין תיקון המידות, טבעי הענין שישנם חילוקי דיעות ועד לעניינים שנוגעים לעצם הנפש באמונה והתקשרות, שאחד מוסר נפשו ורצונותיו וממנו ומרצו וזמנו לענייני משיח והגאולה וצריך להתמודד עם המלעיגים

ר"ל שנכללים בסעיף א' בשולחן ערוך שהזהירונו - "אל יבוש מפני המלעיגים", וההדגשה "אל יבוש", ולא נאמר לא ללחום איתם, כיון שזה פשוט שאין להתעסק עם חושך כלל, רק להאיר אור ע"י תוספת דביקות פנימית בכוונה האמיתית וכלשון הרבי מלך המשיח שליט"א באגרות קודש אחרי יו"ד שבט תש"י שכעת צריך להתעמק בהוראות הרבי הריי"צ "אמתער און נאך אמתער", "טיפער און נאך טיפער" (יותר בעומק ויותר באמתיות).

אם אדם מתפעל ובשר ר"ל בפני המלעיגים יעשה חשבון מה קורה איתו, היכן ה"פנימיות" וה"ביטחון" שלו בדברי "קודש הקדשים" הרבי מלך המשיח שליט"א, ומדוע הוא בכלל "זו" בגלל זלזול של משהו. ויאמרו הדברים ברור בעזהי"ת, כפי שהאיר את עיני יהודי מאנ"ש שכל הזלזול בענייני גאולה ומשיח מגיע בגלל תאוות עוה"ז, אכילה ושת"י ממון וכו' רחמנא ליצלן.

ואם האדם שקורא לעצמו "משיחיסט" מתפעל מהזולת, כנראה גם הוא תקוע חזק בתאוות כולל תאוה ל"כבוד" ו"הערכה" מהזולת ומציאות עצמו. רחמנא ליצלן!

אם היינו מתבוננים לרגע אחד בביטול העצמי והפנימי שהרבי מראה דוגמא מה שהוא דורש מעצמו אחרי 40 שנה "יגיעת נפש" ו"יגיעת בשר", צומות, העדר שינה, שעות ע"ג שעות שב"ה זכינו להתוועדויות, יחידויות לילות שלמים, חלוקת

'הזזה עצמית'

ניצוצי מחשבות ורגשות משמיעת ה'טייפ' של מאמר היסוד "באתי לגני" תשי"א

דברים לרגל הופעת אלבום השליחות - הקריאה הנצחית לכל אחד ואחת - בהוצאת 'ממש'

מאת הרב שמעון ויצהנדלר

מלווה בבכיות ב'טייפ' של 'באתי לגני תשי"א'.

הוגי 'אגרת התשובה', 'דרך חיים' ו'פוקח עורים' בחומרת עוון ח"נ, לא ידמו לשומעי אותו 'טייפ' מסיפורו של האברך שנכנס למיטלער רבי... או ללומדי סיום מסכת סוטה מתוך ה'טייפ' של ערב חג השבועות תשל"ו.

גם מי שילמד ישר והפוך את הספר "מעלתן של ישראל" לא יצליח 'לנגוע' באהבת ישראל לנדמה לרחוק שברחוקים הנשמע ב'טייפ' בסיום מסכת סוכה על 'מרים בת בילגה' (ו' תשרי תשל"ה), או כל אותן בכיות על יהודי רוסיה הנמצאים שלא באשמתן... מאחורי... מסך... הברזל (קיץ תשד"מ לנשות חב"ד).

וכמובן עניני התקשרות פנימיים הנתפסים ברעותא דליבא הנשמעים רק בקטעי שיחות ב'טייפ'ס הפוזורים במאות התועדויות, ועוד והוא עיקר כל העיקרים תנועת ה'אינגאנצן צוטרייסלט זיך' מרגע נוסף של משיח בגלותא הניכרת ומורגשת לשומעי ה'טייפ'ס כמו סיום התועדות י"ט כסלו תשט"ז, ט"ו בשבט תשל"ט, הזעזועים המאופקים והמתפרצים בזעקות הושענא רבה תשד"מ. ועוד ועוד.

הרבה-הרבה חסידים מעמיקים, פנימיים, בעלי חושים נשמתיים 'נתפסו' והתאחדו עמו שליט"א דווקא מרגעים כאלו. כך לדוגמא, במילים נרגשות, אך מדודות ומדוייקות תיאר איש משכיל, בצורתו

החיצונית אך חסיד בפנימיותו, הרה"ח ר' מיישקע ע"ה גוראריה, את אחד מאותן רגעים שפעלו עליו יותר מכל משהו אחר:

"הבכיות העצומות של כ"ק ממש קורעים הלב אף לב האבן. השתדל להתאפק בכל כחו ולא יכול והדמעות נגרו על השולחן וכל דבר יצא מתוך פנימיות עומק הנשמה. לא הבנתי אף פעם מה זה הזזת הנפש ומרורות של עומק פנימי הנפש. אין להעלות על הכתב ואין בכחי לתאר את מה שראיתי והרגשתי. עמדתי על ידו ממש וראיתי את ההתאפקות וההתאמצות שלא לגלות הצער והמרירות ושלא לבכות כ"כ אבל גדל מאד הפנימיות על כל מעצורי הנפש. אחרי המאמר כמה רגעים לא היה יכול היה להירגע וניגב הדמעות" (תיאור אמירת מאמרת 'לא תהיה משכלה תשי"ב - ימי מלך חלק ג עמוד 1229).

אך מכל אותן רגעים מרעידים היוצאים מנפשו הטהורה שליט"א, דומה כי 'באתי לגני תשי"א' מתייחד באמירתו, בסגנונו וברגעי זעזוע ובכי לכל אורך אמירתו, המחריד את כל שומעיו [וכבר התפרסם תיעוד נורא שאין היד יכולה לכותבו ואין המוח יכול להכילו בפרטנות, כיצד ביום הגדול והקדוש יו"ד שבט תשנ"ד, שמע בחדרו הקדוש הוא בעצמו את ה'טייפ' ממאמר הנשיאות (כשהוא מחזיק בידיו פיסת בד!) ובכל אותם קטעי בכיה, זלגו עיניו דמעות ללא הפוגה! - - -].

בתוך 'באתי לגני' עצמו הרי באופן בלתי מוסבר לכאורה, דווקא לקראת סיומו, בו מתמצת, מסכם ותובע את עיקר עבודת הדור השביעי לראשון - להמשיך את דרכו של "הראשון" בכך שקרא לכל באי עולם להכיר ב"א-ל עולם" באופן ש"אל תקרא ויקרא אלא ויקרא", נאמרים כמה משפטים משמעותיים מתוך בכיות בלתי מוסברות, מהם נדמה כי כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א 'מתעמת' עם מאן דהו המנסה לקטרג על עבודת דור השביעי:

"כאשר מגיע למקום, שאין יודעים שם על אלוקות, לא על יהדות... לא יודעים אפילו על אל"ף בי"ת... הנה שם עליו להניח הכל בצד... ואפילו כאשר באים אליו ומוכיחים לו כי בתורה שבכתב כתוב בפירוש "ויקרא", היינו שמספיק שהוא עצמו יקרא, עונים לו - לא! "אל תקרא ויקרא; אם רצונך שבך יחדור ה'ויקרא... הרי "אלא ויקרא"... עליו לראות אשר אותם שעד עתה לא ידעו מאומה, יסתובבו ברחובות ויצעקו "הוי א-ל עולם".

- - -

אם ננסה ללכת בדרכו של ה'חוזר' הנודע ר' פנחס רייזעס שהיה עוקב ו'מניח' גם את המילים שנאמרו באותן רגעי דביקות שאדמו"ר הזקן היה 'מתגלגל', ולהבין גם בדורנו, בדעת תחתון שבתחתון, את אותם ענינים הנאמרים בבכיה, נגלה כי דווקא הם מגלים את עצמיותו של אבינו מלכנו שליט"א המסתתר בעשרות אלפי שעות דיבור המסוות עליו בעצמו! גם מי שלא למד בעיון את המשך ר"ה תרנ"ט, בהגדרת שורשו הקדום של הדיבור, מבין כי לאחר ככלות הכל עצם הנשמה לעצמה תמיד נשארת חבוקה, דבוקה ומכוסה אפילו בעת הדיבור החושף אכן את רצונו, חכמתו ואת נפשו של הדובר אך לא אותו בעצמו! דווקא הדיבור בבכיה הוא הוא מגלה את עצמותו של המלך.

'אית בכיה ואית בכיה', מרחיב כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב, (ב'מאמר ללא דיבור המתחיל' בתחילת עטר"ת), ישנו בכי מוסבר הנובע מסיבה גלויה כמו בכי של התרגשות נפשית ורוחנית, ישנו בכי של צער וחרטה, כמו גם בכי של כאב ממושכלות! או בכיה שבה חדותא וצערא משמשים יחדיו. כל בכיות אלו, למרות רום מעלתם, סיבתיות המה, אך "הבכיה האמיתית" זו המגלה את עצם הנפש ממש, אינה נובעת מ'סיבה' כלשהי, זו בכיה המתלווה ל'הזזת עצם הנפש'!

אותו 'עצם' אגדי שכמעט בלתי ניתן ל'גישה', מתגלה ברובד הכי נעלה - בבכיה עצמית זו של 'הזזת עצם הנפש'!

'הזזת עצם הנפש' זו היא פישרה של הבכיה הבלתי מוסברת בסיום 'באתי לגני' בתפקיד דורנו 'אל תקרא ויקרא אלא ויקרא'. 'הזזת עצם הנפש' היא אף תוכנה הפנימי של אותה דרישה עצמה - 'לזוז' ממעמדו ומצבו ולעסוק עם זולתו - "אל תקרא!" אל תעסוק עם עצמך! אלא רק "תקרא!"

"הזזת עצם הנפש" שלו שליט"א היא-היא הנתינת כוח לכל אחד ואחת מכל אנשי הדור ל"הזזת הנפש" שלהם. "הזזת עצם הנפש" הזו, היא התרגום העצמי למבנה הנפשי המתבקש באין ספור שיחות ומאמרים להיות בתכונה של "אינגאנצן צוטרייסלט" כל זמן שה'דיך אליין' אינו בתכלית הגילוי, כאשר הכרזת 'יחי המלך' עומדת בראש כל מעייניו. ובפן המעשי, 'הזזת עצם הנפש' יש בה טבע בלתי מוסבר לדרוש מכל סביבתה שאף היא תעמוד באותו מצב נפשי של 'הזזת עצם הנפש' ובלשון המאמר "אז אנדערע זאל שרייען!"

ועוד והוא עיקר העיקרים: 'הזזת עצם הנפש' היא התנועה המגלה את מלכותו של המלך שהרי, כדברי הרבי רש"ב שם, "מהזזת עצם הנפש - משם המשכת רצון למלוכה!"

זו כל תורת עבודת השם של הדור השביעי 'להזיז' ולהסיח דעתו מ'בעיותיו' הרוחניות-גשמיות ולהתעסק עם זולתו, זו כל תורת עבודת הבאת והמשכת הגאולה 'להזיז' את כוחותיו הגלויים ולהתעצם עם היחידה הכללית, נשמת מלך המשיח שליט"א, ובביטוייה המעשי - זו כמובן כל 'תורת השליחות', המתומצתת יפה-יפה בדיוטגמא החדשה שיצאה-לאור זה עתה בקנקן החדש

מלא 'עצם' - 'אלבום השליחות' -

הקריאה הנצחית לכל אחד ואחת, וזהו העבודה המביאה בפועל ממש ממש לאותו רגע אליו נכסוף-נכספנו, רגע התגלותו השלימה של הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א, ברגע זה ממש, כאשר אף אז "בבכי יבואו"

- - -

או אז יחשפו כל אותן מליוני 'הזזות עצם הנפש' שנעשו בדור השביעי, מתוך קושי, לבטי נפש ובכי רב, אולם אז הבכיה תהיה בכיה של שמחה, שמחת עצם הנפש - "כמו הבוכה מרוב שמחה שלא יוכל הכלי להכיל מצד התגלות מדריגות הגבוהות" (סיום קונטרס חמשה עשר באב תש"נ).

הנה עכשיו אין הדבר תלוי אלא בנו - דור השביעי, ולמטה מעשרה טפחים, והוא יגאלנו.

החוץ המקשר

"לפני ימים אחדים נכנס אליי אברך וסיפר, מתוך התפעלות, שפעם אמר לו כ"ק מו"ח אדמו"ר שעלידי זה שיהיה מקושר אליו יהיה מקושר (עלידו) אל מי שהוא (הרבי עצמו) מקושר. בהיותו בהתפעלות, לא רציתי לקררו, אבל, לאמיתו של דבר אין זה נוגע לנו (למי הוא - הרבי - מקושר), אנו מקושרים אליו, ובשבילנו אין למעלה מזה..."

(שיחת ב' אייר ה'שי"ת - בתרגום ללה"ק)

נמצאים אנו בימים הסמוכים ליו"ד י"א שבט, ראש השנה להתקשרות, בתחילת שנת ה'חיים" (ס"ח) לנשיאותו של הרבי מלך המשיח. אם יורשה לי לעורר מעט על עניין ההתקשרות - בפרט כאשר רוצים לקשר יהודים לרבי.

הרי ברור שהבקשה (אז וגם היום) מהרבי לקבל על-עצמו את הנשיאות אינה רק "חד צדדית" (ח"ו), היינו שהוא יהיה הנשיא וישפיע עלינו, אלא גם מצידנו, שאנו מוכנים ומבקשים לקבל על עצמו ולהיות מקושרים אליו. וממילא, כאשר אנו באים להשפיע על יהודי להתקרב לתורה ולמצוות, אנו חייבים לחדד את הנקודה - למי אנו מקשרים את היהודים, על ידי המצוות?

כשאדם שותה 'קוקה קולה' למשל, הרי על התווית של כל בקבוק מופיע הסמל, כדי שלא יטעה הלה שמא בכלל שותה הוא משקה של חברה מתחרה. ועל דרך זה בכל גוף ציבורי, ובכל עסק הרוצה לקשר את לקוחותיו, מדגיש הוא לכל לראש את שם העסק ושם הבעלים, שלא תהיה טעות חלילה... ואם הוא במילי דעלמא, הרי במילי דשמיא על אחת כמה וכמה.

לאחרונה שמעתי כו"כ ולצערי גם מידידי וחבריי בענין של "בשמי או שלא בשמי". אכן, הרבה פעמים ביקש הרבי לומר ולחזור דברי חסידות ולפעול ב'מבצעים' גם שלא בשמו של הרבי. העיקר שהדברים ייעשו ויפעלו.

אבל היום? בימים אלו גם לכל כולל מתחיל יש 'קובץ הערות'. לכל חסידות יש מתנדבים להנחת תפילין ולגרות שבת, למבצע טהרת המשפחה (על "המרכז הארצי לטהרת המשפחה" שמעתם כבר?) ולמבצע צדקה על אחת כמה וכמה.

נו, אם כן תעלה השאלה "מקושרים אנו, במה?" פעולותינו בתורה ובמצוות שהם כדברי הרבי מלך המשיח שליט"א חלק מקבלת פני משיח, אינם יכולים להיות עוד פעולות גרידא. שומה עלינו לחבר ולקשר אותם באמצעות כל מצווה עם נשיא הדור. לא

מספיק לעמוד בדוכן ולהניח תפילין. גם לפתוח בית כנסת חב"ד חדש, למסור שיעור חסידות ארוך ומרתק או להשפיע על יהודי שיתחיל לגדל זקן - לא מספיק.

הרי מסתבר מאוד שהיהודי שזכה באמצעותך להניח תפילין ירצה להניחן שוב, וללכת שוב לשיעורי תורה ובאם יחפש באינטרנט "שיעורי תורה" לא בטוח שיגיע לשיעור משליח של הרבי או מחב"דניק... וייתכן שבעוד זמן קצר הוא כבר ישמור תורה ומצוות וידמה לו חלילה שהגיע לשלימותו האמיתית, בה בשעה שלנשיא הדור הוא לא הגיע ולא התקשר חלילה.

אולי אפילו הוא יעלה מדרגה וישתתף בשיעורי חסידות וגם יהיה "חסיד", אבל עם בגדי "זברה" ושטריימל בגובה המשקוף... אם רק היית נותן לו משפט או כמה משפטים על הרבי - הוא לא היה מחפש כלום חוץ מלהקליד בגוגל "איך הופכים להיות חסידים של הרבי מלך המשיח!"

החל משנות המ'מים ועוד קודם לכן מחלקים בהוראתו הק' של הרבי מלך המשיח שליט"א דמי חנוכה לחיילים ובכלל לעם ישראל. עשרות אלפי יהודים מחזיקים בארנקיהם תמונתו הק' מדמי חנוכה אלו. ועוד עשרות ומאות אלפים עם תמונתו הק' מכרטיסי ה"משיח" המפורסמים. רכוש גם אתה כמה מאות תמונות כאלו, תחזיק כמה בכיס ותשתדל תמיד לתת להם מתנה שאי אפשר לשער!

ובידי הוה עובדה, ביהודי שדפק בדלת ביתי לפני כשנתיים, וביקש סידור. לשאלתי לשם מה הוא זקוק לסידור, מתברר שהכלב שלו "אכל" לו את הסידור והוא רוצה סידור להתפלל. בהמשך הוא סיפר שבשנת תשמ"ו קיבל דמי חנוכה בהיותו חייל שרק עלה ארצה ומאז ועד היום התמונה עדיין בכיסו, ובשביל הרבי הוא משתדל להתפלל כל יום...

כשלוחנו של נשיא הדור - מחוייבים אנו לקשרם אל הרבי, ובשבילנו אין למעלה מזה. לחבר אותם אל האמת האמיתית. ובפרט בדורנו אשר נשיא הדור הוא מלך המשיח שיגאלנו בקרוב ממש!

וכבר כתב חסיד זקן ר' אברהם פאריז ע"ה לנכדו "הקשב ישראל", הרבי שליט"א מלך המשיח צריך להתפרסם מסוף העולם ועד סופו, היכולת לכך מצויה והתחייבות על כך מוטלת רק עלינו. יש לנו את הכוחות לכך, חובה עלינו להיות מונחים בכך עם כל מיני התחכמויות.

”
לו היה
חכם היה
מרכין
ראשו
לומר
להרמ"ש
שליט"א
יחי
המלך”

הם המלכים והנשיאים לרבי, נשיא ומלך המשיח

סיפורם של עשרה רבנים חסידיים, מהתמימים של ליובאוויטש, שזכו להיות בשנה ההיסטורית מאלו שעוררו, עמלו והלהיבו את העם להתמסר למלך ולפעול רצון למלוכה. בהתקשרות איתנה זכו לחיות ולחזות בשלושת הדורות של ימות המשיח - מי"ד

תחקיר וליקוט: יוסף יצחק לוי | עריכה: יעקב ברודער

הכנה והבאה לדפוס: אהרון מלאכי

הנחשון

הגה"ח הרב יצחק דובאוו

.....

יום שלישי. י"ג שבט ה'תש"י. אנ"ש והתמימים כולם, כלשונו של הרבי שליט"א "עדיין נבוכים נדהמים ומזועזעים" מהסתלקות הנשיא של דור השישי. קבוצה מאנ"ש בראשות כ"ק הרמ"ש [כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א] עולים ל'ציון' של כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ. בעיצומו של השקט פונה לפתע הגאון החסיד ר' יצחק דובאוו אל הרמ"ש ומפציר בו שיקבל את הנשיאות! הרבי הגיב מיד בתוקף: "דער רבי לעבט!" הרבי חי! הרב דובאוו לא נכנע. אצל כל הרביים יש המשכת חיים אחרי ההסתלקות ובכל זאת צריך רבי. הרבי מגיב: מה חושבים הנכם כי מ.ש. [שמו הקדוש] הוא רבי? - - -

היה זה החסיד הראשון, במעמד הציבורי הראשון, שפנה אל הרבי מלך המשיח שליט"א בדרישה לקבל את נשיאות הדור השביעי.

כך תיאר זאת כעבור זמן בעל הדברים עצמו באגרת לידידיו:

"אצלו ההרגש ממש שאדמו"ר נ"ע הכ"מ הוא חי ממש וכן אמר והרגיש אדמו"ר נ"ע זי"ע הכ"מ על אביו רבינו הק' צוקללה"ה נ"ע זי"ע ובאמת זהו כל עבודת הרבי לקיים עולם העליון בעולם התחתון ובאמת זהו כל האדם, אבל אנו מגושמים ואין אנו מרגישים כלום..." (כ"ד תמוז תש"י).

מי היה אותו נחשון ראשון שכבר מהרגע הראשון פעל ללא ליאות כי "כל אחד צריך להשתדל בכל התוקף לקבל עליו את כ"ק אדמו"ר שליט"א לנשיא חב"ד... וצריך לקרוא אותו "כ"ק אדמו"ר שליט"א" ואע"פ שהוא אינו רוצה צריכים להכתירו בשם רבי".

הגאון החסיד ר' יצחק דובאוו. מראשוני התמימים בליובאוויטש, שימש בשליחות כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב כרב לפליטי מלחמת העולם הראשונה ומאז המשיך לנדוד במשרות רבניות מהכא להתם עד שהתיישב בריגא, משם לקחת חלק

במערכה להצלת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ מעמק הבכא, אז היתה ההיכרות הראשונית שלו עם הרבי מלך המשיח שליט"א כחתנו של הרבי. "מאז ידעתי", סיפר בחודש אדר תש"י בשמחה חבדי"ת בלונדון, כי "חתנו של הרבי הוא הוגה בתורה גאון עולם

ואין פרט בתורה שאינו יודע בחריפות ובבקיאות". הרב דובאוו נשלח ע"י כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ לשרת כרב בקהילה היהודית במנצ'סטר שבאנגליה, תפקיד אותו נשא כמה עשורים כאחד מגדולי הרבנים החרדיים, אך צופה הדורות מראש סיבב כי הרב דובאוו יגיע לארה"ב לחתונת בנו הרה"ת יהודה לייב - שלושה

ימים בלבד קודם ההסתלקות ויפעל בענין את קבלת המלכות של אנשי הדור.

כאשר חזר הרב דובאוו בעיצומם של ימי השבעה ללונדון, הוא נשא מיד רגליו לידידו זקן החסידים ר' אברהם סענדר נעמצאוו ששימש כש"ב במנצ'סטר והנושא היה: כתב התקשרות לנשיא השביעי. ביום ב' אדר תש"י נכתב אחד מכתבי ההתקשרות הראשונים בעולם על ידי אנ"ש והתמימים באנגליה בהשתדלותו של הרב דובאוו, כאשר בתאריך כ"ה אדר הרבי כבר משיב במכתבים על כתב ההתקשרות.

אך הרב דובאוו לא אמר די. בסדרת מכתבים לבנו שהתגורר בסמיכות לבית חיינו ביקש לקבל דיווחים על דעתם של כמה ממקורבי אנ"ש:

"בני יקירי מה נשמע בבית הרב יחיו? לפי הנראה כי... חושב שכך יישאר הדבר, אולם באמת אי אפשר להישאר כך ולו היה חכם היה מרכין ראשו לומר... [ל]הרמ"ש שליט"א יחי המלך" (אדר תש"י).

יו"ד שבט תש"א. שנה עברה מאז שהרב דובאוו ביקש בפעם הראשונה וכך הוא מגיב על בשורת התוועדות קבלת הנשיאות:

"בני יקירי אני מודה לך מאוד על שהודעת לי את הבשורה שכולם כבר הכירו את האמת והכתירו את הרבי שליט"א.

בני היקרים יחיו, לו ידעתם את גדולתו, הגאונות, הצידקות והעניות שלו. יחיד בעולם, אין דומה לו! ומלבד הכל הוא "מתוק" ו"ערב"... (י"ט שבט תש"א).

אך אם חשבנו שהרב דובאוו יסתפק בכך שכולם הכירו את האמת והכתירו את הנשיא, הגיע השלב הבא.

הרב דובאוו נכנס כבר לשנתו התשעים ובערב ראש השנה תשל"א הוא מתכונן לקראת שנת השבעים של הרבי שליט"א פונה לכמה מידידיו בהצעה גאולתית:

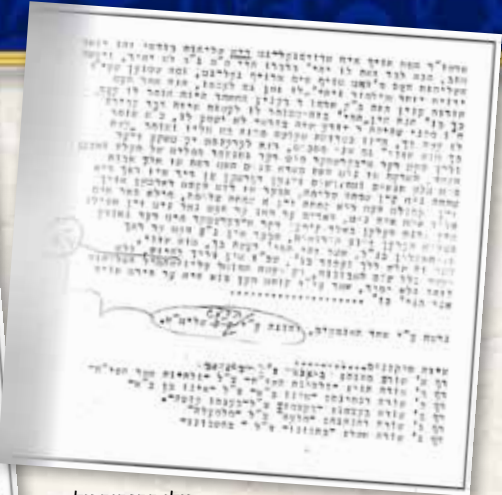
"השנה נעשה הרבי שליט"א בן שבעים עד מאה ועשרים שנה, ולפי מצב העולם, ה' ירחם על עמו ישראל, נשאר אצלנו בהסכם שיפרסמו שכל אנ"ש שיחיו יכתבו בפדיונות שלהם לקראת השנה החדשה הבעל"ט שנוכה שכ"ק שליט"א יגאלנו בקרוב ממש. הנני כותב מספר מלים לחבריי הזקנים יחיו שיסכימו על זה ויפרסמו לכולם, ולפי דעתי הוא נחוץ מאוד וה' ירחם כי צדיק גוזר והקב"ה יקיים אכ"י.ר. ונוכה לשנת חיים, שנת גאולה וישועה בביאת משיח צדקנו על ידי כ"ק אדמו"ר שליט"א".

(ע"פ תשורה דובאוו כ"ח סיון תשנ"ד. ארכיון מכתביו אצל רז"ה שי')

בקרוב ממ"ש

הרה"ח ר' שמואל זלמנוב

"זמן קצר לפני ההסתלקות, קרא אדמו"ר מוהריי"צ לחסיד ר' שמואל זלמנוב ושוחח עמו באריכות על עניני ליובאוויטש. איש לא יודע במה דברים אמורים, אך לאחר ההסתלקות, עת החל ר' שמואל לעסוק במרץ ובהתמסרות בלתי מצויה שכ"ק אדמו"ר שליט"א יקבל את הנשיאות, הבינו שכנראה על כך היו דבריו של הרבי ריי"צ מכוונים" (מיומני התקופה). כך כותב ברמז הרב זלמנוב באגרת לבן משפחה: "הרמ"ש... אם כי נחבא הוא אל הכלים

עלי ההגחות על הנחוות הראשונות.

אבל קדושתו וטהרתו מבצבץ ויוצא מתחת מעיל הסתרו והעלמו והעיקר גודל עוצם ביטולו והתמסרותו להוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק הכ"מ אשר לא מש מעל אהלו הק' במשך ט' י' שנים האחרונות ורבינו הק' חיבב אותו מאד מאד ושיבח אותו לפני המקורבים בשבחים נפלאים (כ"א אייר תש"י).

ר' שמואל זלמנוב, איש האשכולות. מנאמני בית רבי. אביו של ר' שמואל, ה"ה החסיד התמים ר' שרגא פייביש הי"ד מהתמימים הראשונים בליובאוויטש התגורר בווארשא ושם הקים את ישיבת תומכי תמימים בווארשא בה התחנך בנו. ר' שמואל היה חבר ומנהל ב"ועדים"

על מהלכיו הייחודיים וההחלטיים של הרב זלמנוב 'לקבוע עובדה' כי יש רבי בישראל. כבר בחורף תש"י הפעיל את התמימים הכישרוניים לייסד 'ועד להפצת שיחות'. בהתמסרות רבה הדריך ולימד צוות תמימים צעירים את מלאכת כתיבת ההנחות ואופן הגשת השיחות להגהה. ואכן בזכותו עוד לפני שהרבי שליט"א הסכים לקבל גם את הצדדים הגלויים של הנשיאות, הוא הגיה בחביבות ובפרטיות את כל אותן שיחות ראשונות בהם החלו להתגלות יסודות עבודת דור השביעי שעד היום הזה מהווים את התשתית הרוחנית לתורת האמונה, ההתקשרות וההתבטלות לנשיא הדור מלך המשיח, הלא הם 'שיחות שנת ה'תש"י הנודעות.

בד בבד ניהל התכתבות מסועפת עם ידידיו ומשפחתו בארץ ובעולם. רובה של התכתבות זו נגנזה על ידי בני משפחתו מחשש ליניקת החיצוניים. הנה קטע מכתב אחד שנותר, מתאריך כ"א סיון תש"י לדודו ר' שמואל. המכתב היה אכן פרטי, אך חיש מהר הופץ בין אנ"ש והוא שיקף והביע נאמנה רחשי לב פנימיים של מי שהיה בסודו של יחידו של עולם:

"בדבר בקשתו לכתוב לו מהנעשה בבית חיינו שליט"א . . . אנחנו אלה פה שזכינו לעמוד מקרוב ומסביב למשכן ה' - אני זכיתי להיות בסמוך לרבינו הק' כ"ב שנים, י"ב שנים באירופה וביותר העשר שנים האחרונות בפה - ולראות פניו הקדושות

והמאירות של הוד כ"ק אדמו"ר הרה"ק זצוקלל"ה נבג"מ זי"ע הכ"מ, ולשמוע מאמרי דא"ח ושיחות הק' והוראותיו הכלליים והפרטים עד יומו האחרון בעלמא דין, אשר באמת היה לנו לא רק לרב מורה אלא פשוט לאב רחמן, ואשר תמונת פניו הק' כמלאך ד' צבאות עומדות חי לנגד עינינו ובאזנינו עוד מצלצלות דבריו הק' שהשמיע ברבים וביחידות - הנה קשה מאד עלינו להעלות על הדעת שיהיה שייך ענין של תמורה או חליפין... אבל ח"ו ליפול ביאוש ועצבות, אין אף צל ספק שאי אפשר לעזוב הדבר כמו עתה וברור הדבר אשר צריכים להמשיך את השושילתא דדהבא של נשיאות חב"ד עד ביאת הגואל בב"א. עלינו ליתן שבח והודיה להשי"ת, אשר השאיר לנו אחד מחתנא דבי נשיאה הראוי ומוכשר לקבל עליו כתר הנשיאות הרי הוא הרמ"ש שליט"א אשר לבד שגזעו ויחוסו עולה בית אל נכד ונין לכ"ק אדמו"ר הצ"צ נ"ע הנה הוא איש המעלה ומשכמו ולמעלה גבוה וכו' הן בגאונותו ובקיאותו הנפלאה בנגלה ובנסתר וכל רז לא אניס לי' בכל ספרי חב"ד הנדפסים והכת"י ולבד זאת גודל עבודתו בסיגופים ומשים לילות כימים בשקידה בלימוד ועניני עבודה".

עבודתו של ר' שמואל המשיכה ביתר שאת גם אחרי קבלת הנשיאות באופן גלוי, היעד והמטרה היא שהעולם כולו יתאחד עם הנשמה הכללית של הדור.

בספר הביוגרפי על המשפיע ר' פרץ מוצ'קין אנו קוראים את הדברים הבאים:

פעם התארח במונטריאול ר' שמואל זלמנוב, ובהיותו בבית הכנסת בין מנחה לערבית דיבר בלחש עם ר' פרץ. הצעירים שניסו להאזין לשיחתם, שמעו כי ר' שמואל מספר לו שמישהו אמר לרבי ב"יחידות" כי היות והרבי רגיל לאחל שמישיח יבוא "בקרוב ממש" והרי "ממש" זה ראשי תיבות של שמו הקדוש. הרבי הגיב "שיהיה כבר כך, העיקר שמישיח יבוא. מכך הסיק ר' שמואל כי הרבי הוא המשיח. תגובתו של ר' פרץ היתה: מה השאלה? בוודאי שזה כך.

(ע"פ ימי בראשית, ארכיון המשפחה)

ינחמנו בעתיד מנחם בהווה

הגה"ח הרב ר' מאיר אשכנזי

תולדות חייו של הגאון החסיד הרב מאיר אשכנזי ע"ה משקפים בבחירות את ההשגחה העליונה אשר מובילה את האדם ממקום למקום ורק כעבור זמן זוכה להבחין ולהבין את תפקיד שליחתו בעולם.

כאשר הרב אשכנזי הגיע בשנת תרפ"ו לקהילה היהודית הנידחת בשאנחיי שבסין הרחוקה, בטח לא ידע כי בעוד עשור וחצי יקבל תפקידו משמעות חיונית ביותר עבור תומכי תמימים בפרט ובני הישיבות בכלל, כאשר בשנת ת"ש נמלטו לשם אלפי בחורי ישיבה משיבות תומכי תמימים,

חכמי לובלין ומיר מאימת הגרועה שבמלחמות - מלחמת העולם השנייה.

עד שנת תש"ו שהה הרב אשכנזי בשאנחיי ואז נסע לראשונה לראות את בני משפחתו שהיו בארץ. ההשגחות הפרטיות שנלוו לביקור והמסעות שבאו בעקבותיו היו כולם קשורים לתכלית דורנו התגלותו של הנשיא השביעי.

בביקורו בארץ, הוא שומע מאביו, הרה"ח ר' שניאור זלמן ע"ה, כי בשהותו של הרה"ק רבי אהרן מבעלז בביתם הוא ביקש לפגוש

גם בבנו ר' מאיר לכשיגיע. ר' מאיר נכנס למעונו של רבי אהרן ושומע ממנו שלש עצות שאם ינהג לפיהם יינצל מבעיות בריאות. אחד מאותן הוראות 'שמימיות' היתה: לא ללכת לקברי צדיקים.

ר' מאיר שמר את הדבר בליבו ובקיץ תש"ז נוסע הוא לרבי לארצות הברית, שם שווה הוא כשנה ומשם מפליג בחזרה לשאנחיי. בשנת תש"ט, כאשר אחרון הפליטים עזב את המקום, עוזב עמו סופית הרב אשכנזי ומגיע בחזרה לרבי לארה"ב, הפעם כתחנת מעבר, ומשם נסע להשתקע בארץ הקודש והתחבר לבני משפחתו.

אולם, בחמישי לחודש האחד עשר תש"י מקבל הרב אשכנזי הוראה מהרבי ריי"צ לחזור לארצות הברית! כעבור שישה ימים מגיעה לארץ בשורת ההסתלקות המרה מכל, אך הרב אשכנזי כחסיד נאמן כבר נמצא בעיצומם של ההכנות לנסוע לרבי כפי בקשתו המפורשת.

באותם ימים החסיד הנודע ר' חיים שאול ע"ה ברוק פוגש בר' מאיר ומבקשו להעביר עמו 'מסר' לחתן הצעיר בדמות רשימה שכתב כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ על נשיאות הצמח צדק.

בתחילת חודש ניסן מגיע הרב אשכנזי לבית חיינו ומיד מקיים את השליחות ונכנס לחדרו של הרבי מלך המשיח שליט"א עם מסר נבואי ישיר מהנשיא השישי, לחתנו בן אחר בן מהצמח צדק הקרוי בשמו וזו לשונו הקדושה:

"בסדר השתלשלות נשיאותו של הוד כ"ק . . הרב צמח צדק, ידוע כי משך זמן לא רצה לקבל הנשיאות . . והנה על חג השבועות דשנת תקצ"א, באו הרבה חסידים רבנים מלמדים ובעלי בתים ורוב גדול מזקני אנ"ש שהיו חסידי רבינו הגדול ויתעכבו בליובאוויטש... ויבקרו את הרה"ג הרה"ח ר' נחמיה זצ"ל [מדוברובנה], בבואם אליו סיפר להם אשר ראה את הוד כ"ק רבינו הגדול בחלום ויאמר לו מדוע אין לך רב, עשה לך רב. וישאל את רבינו הגדול ואת מי יקח לרב. ויענהו רבינו הגדול: "אברהם הוא התחלת התיקון ונח היה צדיק, אך הוא מדריגה שלפני התיקון ונקרא נח ע"ש ינחמני ובתיקון - מנח"ם - נח עם מ' לפניו

"ינחמנו בעתיד מנחם בהווה" - כתיק נדיר מהרבי הריי"צ על קבלת הנשיאות של הצמח צדק שהביא עמו הר"מ אשכנזי לרבי שליט"א.

שהוא התחלת המשנה, ומ"ם לאחריו שהוא סיום המשנה - **ינחמננו בעתיד מנחם בהווה** והבנתי כי צריכים לנסוע לליובאוויטש... (רשימת סיון תרצ"א).

בהמשך למעמד זה נכנס שוב הרב אשכנזי כדי להתקבל ל"יחידות", אולם הרבי שליט"א סירב בהציעו שישלח פ"נ לציון, ואז סיפר ר' מאיר לרבי שליט"א על הוראתו של רבי אהרן מבעלזא שלא לבקר בקברי צדיקים והרבי סבר וקיבל!

מרגע זה ואילך ר' מאיר אשכנזי היה דמות משמעותית ביותר בכל הכינוסים, הפני"ם והאספות בין זקני החסידים ובמיוחד בוועד להחזקת המוסדות "תחת נשיאותו והנהלתו של חדב"נ כ"ק הרממ"ש שליט"א", עד לרגע המכונן ביום הרביעי, עשירי בשבט תשי"א - יום קבלת נשיאות דור השביעי באופן גלוי לעיני כל העמים.

באותו יום, לפני הנסיעה לאוהל נכנסה משלחת רבני זקני אנ"ש ומסרו כתב התקשרות בשם כללות אנ"ש די בכל אתר ואתר. המוסר היה הרה"ג הרה"ח ר' מאיר אשכנזי ובעת המסירה אמר לכ"ק אדמו"ר

שליט"א: קבלת הנשיאות הוא ענין קירוב הגאולה! כי הגאולה הלא תלויה בהענין ד"יפוצו מעיינותיך חוצה", וא"כ בזה שכ"ק אדמו"ר יקבל את הנשיאות ויאמר דא"ח - יקרב את הגאולה!

כ"ק אדמו"ר שליט"א ענה: "אכן, אבל צריכים לראות לסייע לי!"

"עשו כל אשר ביכולתכם" בנוסח תשי"א!

(ע"פ ימי בראשית, ארכיון ר"י אשכנזי ות"ח לו)

אתפשטותא של הבעש"ט

הגה"ח הרב ירחמיאל בנימינסון

"בודאי זוכר כת"ר על דבר מכתבו אלי בענין הצמצום והנה יתבונן האדם לו היה נמצא בזה המקום ובזו הרגע אתו עמו ממש האדמו"ר שלו אדמו"ר הזקן, הבעש"ט, האריז"ל, רשב"י בעת האידרא,

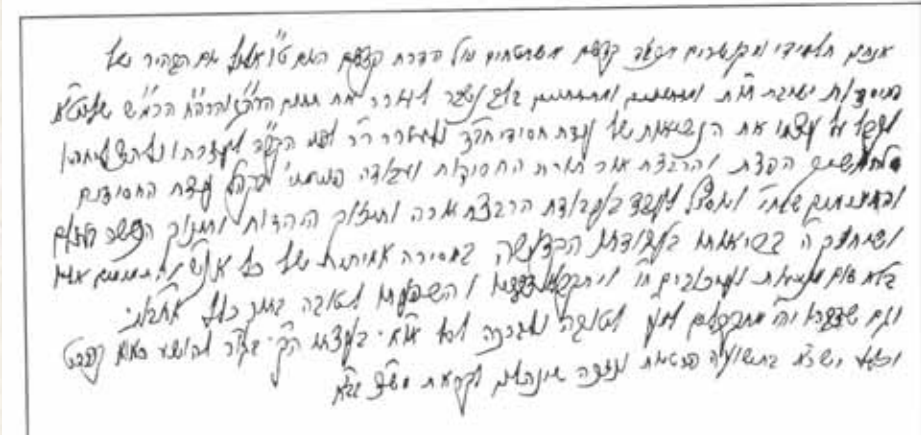
הוא התחלת המשנה, ומ"ם לאחריו שהוא סיום המשנה - **ינחמננו בעתיד מנחם בהווה** והבנתי כי צריכים לנסוע לליובאוויטש... (רשימת סיון תרצ"א).

בהמשך למעמד זה נכנס שוב הרב אשכנזי כדי להתקבל ל"יחידות", אולם הרבי שליט"א סירב בהציעו שישלח פ"נ לציון, ואז סיפר ר' מאיר לרבי שליט"א על הוראתו של רבי אהרן מבעלזא שלא לבקר בקברי צדיקים והרבי סבר וקיבל!

רבי עקיבא בעת דרשו במעשה מרכבה, כהן גדול כמו שהוא בקודש הקדשים וכו' וכו' עד משה רבינו ע"ה ברגע מתן תורה, הלא לא ה' לו שום תפיסת מקום ומציאות כלל" (אג"ק ח"א ע' כז).

מכתב נפלא זה המקפל את עיקרי משנת

טיוטת הפ"נ הנדיר שכתב והקריא החסיד הישיש הרה"ח ר' ירחמיאל בנימינסון. על נוסח זה כותב תלמידו ר"מ שוסטרמן: "כך כותב פדיון חסיד מקושר שאפילו לאחר יובל שנים הוא עדיין רענון"

הרבי יאמר דא"ח, אומר לחיים".

בט"ו אלול תש"י, יום התייסדות תומכי תמימים יזם הרב בנימינסון מעמד מיוחד של מנין אנ"ש בציון, הוא ניסח פ"נ מיוחד, ובין הדברים נכתב (ראה צילום):

"אנחנו תלמידי ומקושרים מכבוד קדשם משתטחים מול הדרת קדשם היום ט"ו אלול יום הבהיר של התייסדות ישיבת תו"ת ומתחננים בלב נשבר לעורר את חתנם הרה"ג והרה"ח הרמ"ש שליט"א לקבל על עצמו את הנשיאות של עדת חסידי חב"ד ולעורר רחמים רבים לפני הקב"ה לעזרהו ולהצליחו".

תלמידו הר"מ שוסטרמן שמע מפיו כי לאחר מכן נסע אל הרבי שליט"א ומסר בידיו את הענין והרבי סבר וקיבל.

יגעת ומצאת תאמין. זכה הרב מז'אלבין לראות התממשות של אגרת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ אליו אודות גילוי היחידה של הבעש"ט על ידי אתפשטותא שלו בדור האחרון:

"הנה אתפשטותא דמשה בכל דרא ודרא בכל דור ודור עד ביאת משיח צדקנו הוא אתפשטותא כחו של מורנו הבעש"ט נ"ע . והגילויים בתלמידי תלמידיו ובדורות האחרונים הם הגילויים המתגלים ע"י מדריגת חיה יחידה של נשמת מורנו הבעש"ט נ"ע . . בעזרת נשמות הוד כ"ק אבותינו רבותינו הקדושים!" (אג"ק ח"ד). (ע"פ ימי בראשית, יומני הר"מ שוסטרמן)

"הלא השארתי את מענדל שלי"

הרה"ח ר' אליהו יאכיל סימפסון

.....

מבין שלל תאריז ותפקידיו של החסיד התמים ר' אליהו יאכיל סימפסון כ'חוזר', 'מניח', 'מוזכיר', שליח ורב, זכורה למשפחתו החשובה תפקיד ייחודי וחסי שהעסיק אותו בעיקר בשנים הראשונות לבואו של כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ לחצי כדור התחתון. הרב סימפסון היה מאותה קבוצה מצומצמת שהיתה אחראית על תוכן השופר של בשורת "לאלתר לתשובה לאלתר לגאולה", ביטאונו של הרבי הריי"צ - "הקריאה והקדושה". מידי יום באותן שנים היה מגיע לביתו עורכו

המסתורי של העיתון ומסתודד עמו שעות על תכני העיתון. לא פלא הוא כי גם הרב סימפסון היה זה שמונה לאחראי לכתיבת ספר תורה לקבלת פני המשיח, שהיה חלק בלתי נפרד מגילויי התקופה.

ר' יאכיל, הגיע לארה"ב כבר בשנת תרפ"ג והיה מראשוני התמימים שזיכו את אמריקה לבואו של הנשיא השישי. נוכחותו של הרב סימפסון באותה שנה היסטורית של קבלת נשיאות הדור השביעי היתה משמעותית ביותר.

ואכן בכל יומני התקופה, שמו של הרב סימפסון חוזר שוב ושוב. פעולה אחת שנראתה באותן ימי בראשית קלת ערך, הובנה לימים כסמל משמעותי למלכותו של הנשיא. משום מה, כבר בקיץ תש"י החליט מיוזמתו לבנות בימה מוגבהת לרבי שליט"א עבור ההתוועדויות! אותו חסיד, עובד, חוזר ו'מניח' בנה במו ידיו את אחד מסממני המלוכה של דור השביעי!

אולם דומה כי מבחינתו של הרב סימפסון הרגע שהיווה סימן ברור לנשיאותו של הרבי שליט"א היה חלום מופלא שחלם בימים הסמוכים לחג השבועות תש"י. הנה הוא ניצב באולם רחב ידים ובראש יושב כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ ומתוועד. בעיצומה של ההתוועדות פונה הרבי לר' יאכיל ושואלו: מדוע הקהל כל כך שבור... הלא השארתי את מענדל שלי.

כך חזר המחזה כמה פעמים ואז נכנס הרבי ריי"צ לחדר מיוחד וביקש מהרב סימפסון לסגור אחריו את הדלת ואמר לו: תקרא לר' מענדל אני רוצה להסמיכו - - -

הרב סימפסון לא הספיק לצאת לקרוא ושוב חזר הרבי על הדברים, אולם כאשר ניסה לפתוח דלת החדר, התעורר בבהלה. "לא זכיתי לראות את הסמיכה", נהג להדגיש. ר' יאכיל רץ לספר על כך לרבי מלך המשיח שליט"א, אך הרבי בשלו "כנראה חשבת על זה כל היום לכן חלמת"... כשהרב סימפסון ניסה להתווכח ענה הרבי "אני איני מרגיש זאת",

בהתוועדות חג השבועות שינה מדרכו ולקח כמות של משקה, נעמד בבושה וקרא בקול לא לו: "השיחות הם טובים, אך הקהל רוצה לשמוע מאמר חסידות!"

"הרבי מלך המשיח שליט"א במעמד סיום והכנסת ספר תורה של משיח ולידו הרב סימפסון מהזעד לכתיבת ספר התורה.

וכה חזר על דבריו כמה פעמים עד שהרבי שליט"א הגיב: "זה מוכרח להיות דווקא עכשיו?... זה יוכל להיות פעם אחרת!".

הרב סימפסון הבין שפעל!

עשרים שנה לאחר מכן ביום ו' ערב שבת קודש ט' שבט תש"ל במעמד סיום והכנסת ספר תורה של משיח עמד הרב סימפסון נרגש ליד הרבי שליט"א ובקול ברור זעק: מיט'ן פסוק 'אתה הראת' איז מען מכבד כ"ק אדמו"ר שליט"א!

המעגל נחתם. תוכן מאמר 'באתי לגני' שהרב סימפסון כה פעל למענו, התחבר עם המאמר 'להבין ענין כתיבת ספר תורה' שבו הוסבר בבירור כי סיום ספר תורה של משיח היתה הפעולה האחרונה להבאת המשיח ועכשיו הדבר רק מחוסר זמן! לאלתר לגאולה.

(ע"פ 'ימי בראשית', 'חסיד נאמן')

"בימיו תכון כסא מלכות בית דוד"

הרה"ח ר' עזריאל זעליג סלונים

.....

עיון בכתבי ההתקשרות שהגיעו ממקומות שונים ברחבי העולם מלמד

למעשה כבר בסיום השלושים שלחו הרבנים החסידיים, הרב זוין הרב ששונקין והרב אברהם חן, מכתב ברור ותקיף ל"ועד המסדר בארה"ב", ובו בין היתר, נאמר:

"אנו חושבים שסכנה גדולה היא לכללות אנ"ש מצד הרבה בחינות שייפסק החבל המרתק של שושילתא דבי נשיאה... הרמ"ש שליט"א, הוא גם מגזע של בית רבי, בן אחר בן על כן מהראוי ומהרצוי להפציר בו שהוא יהיה ממלא מקומו של כ"ק נ"ע... ובזה אנו ממלאים את השליחות שהוטלה עלינו".

מאחורי הקלעים של כל הפעילות המסועפת הזו ניצח בעמל וביגיעת נפש ובשר הרה"ח ר' עזריאל זעליג ע"ה סלונים, ממנהלי כולל חב"ד, אותו מנה לימים הרבי שליט"א בין היחידים ממש בארץ שפועלים ללא לאות. אישיותו המיוחדת של הרב סלונים כנין וצאצא ישיר לאדמו"ר האמצעי, שזכה לנסוע ממקום לידתו בחרון ללמוד בישיבת תומכי תמימים בליובאוויטש ואחר כך כיהן בתפקידים משמעותיים בשליחותו של כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ במקומות שונים בעולם. הרב סלונים הוא זה שיזם ואירגן את הפגישות החשאיות והגלויות, הוא בעצמו היה הולך להחתים זקני משפיעים ורבני חב"ד שלא יכלו להיות נוכחים ישירות בכנסים. בין הפעולות המשמעותיות הוא יזם מכתב אישי ורגיש מזקני החסידים בירושלים

העתק מקורי מכתב ההתקשרות ההיסטורי שחתמו זקני רבני וחסידי אנ"ש בירושלים כבר באייר תש"י (ארכיון 'כולל חב"ד').

לרבנית אשת כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ, שתפעיל את כוחה להכתרת חתנה הוד כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א.

לצורך ארגון הכנס הגדול בחודש אב הגיע במיוחד חסיד ומקושר שפעל אף הוא ללא לאות לקבלת הנשיאות ה"ה ר' דובער ע"ה חסקינד, מי שהכרזתו "יעמוד אדוננו מורנו ורבינו" ב"רשות לחתן בראשית" בשנת תשי"א הדהדה עוד שנים רבות לאחר מכן.

אולם דומה כי אחד הדברים הייחודיים לפעילותו אז היתה מערכת מסועפת של ארגון עשרות מברקי ברכה שכתבו גדולי ישראל לרבי מלך המשיח שליט"א, אשר בין בתריהם ניכרת אמונתם העזה של חסידי חב"ד, כך לדוגמא כתב הראשון לציון הרב הראשי בן ציון עוזיאל:

"מציון עיר האלקים הנני שולח ברכתי העמוקה לכבוד מעלת האדמו"ר הגאון בנגלה ובנסתר כקש"ת מוה"ר מנחם מנדל שניאורסון ליום עלותו על כסא אבותיו הקדושים יהי' ה' עמו בימיו תכון כסא מלכות בית דוד בירושלם ובבנין אריאל".

(ע"פ 'ימי מלך', 'עבד מלך')

פך השמן של הבעל שם טוב

הרה"ח ר' ישראל נח בליניצקי

"נתבהלתי מה שלוקח על עצמו לפסוק דינו של... "פך השמן של הבעל שם טוב" וחותר הדין בפשיטות, אשר "ויעמוד השמן"! - ועדיין לא עברו כשכתב זאת, ג' חודשים מיום יו"ד שבט!"

כך פותח הרבי מלך המשיח שליט"א את תגובתו בערב ראש חודש סיון תש"י, למכתב ההתקשרות הייחודי של האי גברא רבה עובד אלוקים הרה"ח ר' ישראל נח ע"ה בליניצקי שהיה אז משמנה וסלתה של אנ"ש בפאריז.

"ויעמוד השמן", כתב ר' ישראל נח על המצב החדש שנוצר לאחר י' שבט תש"י.

שני פירושים מביא רש"י במלכים (ב, ד"ה) לעמידת השמן - כפשוטו, כלומר השמן פסק מלהמשיך וכמדרשו 'התייקר שער השמן'! השמן נהיה יקר יותר. לפירוש זה התכוון ר' ישראל נח והרבי שליט"א נבהל מדבריו של חסיד שללא חת ממשיך וכותב בתוקף באותו מכתב: "לנו לא חסר חסידות. לנו לא חסרה הדרכה!"

ר' ישראל נח הגדול שכבר בליובאוויטש

שבליובאוויטש התייחד בדקדוק במצוות ובתפילתו המיוחדת עד שכ"ק אדמו"ר מוהרש"ב התבטא כי ה"אמן יהא שמיה רבה של ר' ישראל נח - בוקע כל הרקיעים", הוא ורק הוא מסוגל לכתוב כך לרבי כאשר עוד לא הסתיימו שלשה חודשים מאז ההסתלקות. אכן כן פך השמן של הבעש"ט התייקר ברגע שהוא נכנס לדור השביעי.

"באותם ימים" תיעד בזיכרונותיו החסיד ר' שניאור זלמן בוטמן, ר' ישראל נח לא נח ולא שקט לרגע עד שכולם בפאריז ובסביבותיה יחתמו על כתב ההתקשרות. רק כאשר הדבר התבצע בשליחותו בשלימות הוא נרגע.

"ויעמוד השמן" אליבא דר' ישראל נח התגלה בהתוועדות נדירה וזכורה לרבים ביום י' שבט ה'תש"ל - שנת העשרים. וכך מספר המשפיע ר' יוסף יצחק גורביץ ממגדל העמק: בדרך כלל המתוועד היחיד בישיבה היה הרה"ח ר' ניסן נמינוב, אולם באותו י' שבט נסע ר' ניסן לרבי שליט"א

ור' ישראל נח התוועד על דבר אחד ויחיד: הרבי יתגלה בקרוב כמלך המשיח וספר תורה של משיח. חשוב לציין, מוסיף הרב גורביץ, "כי אצלו תמיד היה ברור ומוחלט כי הרבי הוא המשיח העומד לגאלנו בכל רגע".

(ע"פ היכל מנחם ח"א, רשימות רש"ז ברגר)

השמש אותה שמש

הרה"ח ר' פרץ מוצ'קין

ר' פרץ מוצ'קין, א חסידישער חסיד מהנוועלער'ס שבנוועלער'ס, על כל המשתמע. מאותה גוורדיה חסידית בעלי כוחות התקשרות כבדי משקל. "ר' פרץ", מטעים בחן היוצר'סופר החסידי ר' יהושע ע"ה דובראווסקי, "הצליח מעל טבעו הלבבי להתגבר על הכאב העצום של ההסתלקות ובכוחות אדירים פרץ את ים החושך שבין 'ובא השמש' ל'זרח השמש' - וכבר בסוף שנת תש"י, היה מהראשונים בפאריז שחתמו על 'כתב התקשרות לרבי'". "השמש הרי היא אותה שמש", נהג להתבטא, "צריך רק להכיר ולהאמין בזה". כבר בחול המועד פסח תש"י כתב בלבביות כדרכו לידידו החסיד ר' ישראל גייקובסון כי "אנ"ש פה מסורים לאדמו"ר שליט"א, ואדמו"ר שליט"א הוא הראש דכל אנ"ש דפה. . הנשיאות שייכת לאדמו"ר

שליט"א". בתכונותיו ההופכיות זו מזו, כמו למשל בתמימותו הפיקחית, הצליח ר' פרץ לשכנע רבים וטובים באותם ימים כי הרמ"ש הוא הוא הנשיא והראש.

באותן שבתות משמעותיות של קיץ תש"י, מספר בנו הרה"ח ר' ר' בערל, התוועד אבא כדרכו על התקשרות ורק התקשרות לרבי, כשהוא מטעים "הרי חתמנו על כתב התקשרות". לאחר ההתוועדות שכב לנוח ונרדם והנה הוא חולם שלידו עומדים כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב ובנו הוד כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ, ופניו של הרבי הרש"ב מאירים כמו שהיו בשמחת תורה ואז פונה אליו הרבי ואומר: "פרץ, אני מחזיק לך טובה על דבריך!"

שלוש שנים רצופות שמר את דבר החלום לעצמו ולא פרסמו עד משום מעשה שהיה ובגינו התייעץ וכתב עליו לרבי מלך המשיח שליט"א וזכה למענה שאומר הכל: "בנועם קבלתי מכתבו... ות"ח מה שכותב במכתבו בענין מה שראה וכו' . . בוודאי ימצא ג"כ הדרכים לפעול בסביבתו עתה כדי לחמם ולהחיות ההנהגה בדרכי החסידות" (כ"ה תשרי תשי"ג).

ר' פרץ השתייך אף הוא לאותן דמויות חסידיות שבעת סיום והכנסת ספר תורה של משיח בשנת ה'תש"ל, החיו את אנ"ש והחסידים באמונה הברורה כי הנה מתגלה הרבי מלך המשיח שליט"א לעיני כל. הוא ראה בתאריך זה סגירת מעגל שבו הרבי מקבל את הנשיאות בשלימות לגמרי (כפי שסופר בערכו של הר"ש זלמנוב).

(ע"פ 'המשפיע')

"אין הזמן גרמא"

הרה"ח ר' בן-ציון שם טוב

כל מכיריו וידידיו הכירוהו כחסיד לוחם ונלהב קנאי ומסור. עוד ברוסיה שיבח כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ את מסירותו ובוודאי שבמצב המיוחד של המעבר בין הדור השישי לדור השביעי היה הוא האיש הנכון. הלא הוא החסיד הנודע ר' בן-ציון ע"ה שם טוב.

כבר בחודש אדר תש"י, עת הגיע הרה"ח

ר' יצחק דובאוו מבית חיינו שמע ממנו ר' בנציון על מה שמתרחש בבית חיינו ובהתלהבותו והתמסרותו החל בכתבת מכתבים ופעלתנות:

"חסידים לא רצו מעולם ולא קיבלו עליהם אשר רבם יהיה בעולם העליון ותיכף בהסתלק רבם התחילו לחפש אחר צוואה או הוראה שקיבלו מרבם בהיותו בעלמא דין.

אנ"ש והתמימים שמו עיניהם על כ"ק אדמו"ר הרמ"ש שליט"א ומכמה עיירות ומדינות נשלחו לו מכתבי הכתרה בבקשתם אשר יקבל על עצמו הנשיאות עד ביאת גואל צדק במהרה בימינו ... אם עדיין לא שלחתם מכתב עצתינו שגם אתם תעשו כן במוקדם היותר אפשרי... והשם יתברך ינחמנו בהמנחם" (י"א אדר תש"י).

ר' בנציון אומר ועושה וכבר בחודש תש"י הוא הדפיס נייר מכתבים חדש לישיבה בלונדון עם הכותרת "תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א". אחד המכתבים נשלח לאם המלכות הרבנית חנה וכאשר הרבי שליט"א קיבל זאת לידידו הוא שלח מיד מברק חריף "השתוממתי לראות את השם מ.ש. מודפס בגליונות. . דרישתי בכל תוקף לשרוף את הגליונות הנדפסים מכבר ולחדול מלעשות עוד".

אולם ר' בנציון הבין כי כדי לפעול את הנשיאות יש צורך שהעם יתבע. הוא היה זה שכבר לאחר קבלת הנשיאות לא פסק מלדרוש שוב ושוב ושוב מהרבי שליט"א להגיה ולהדפיס את שיחותיו ורק כעבור שנים רבות בשנת תשכ"ח התחילו שיחותיו של הרבי שליט"א לצאת עם דף שער רשמי

הרב מנחם מענדל הראל - שליח ורב בית הכנסת חב"ד שכונות הדרום צפת עיה"ק

התחדשות

ברוך השם, אשרינו שזכינו שהאור ישנו, זו בדיוק התקופה של התחדשותו "זרח השמש", שמשו של נשיא הדור השביעי - גואלן של ישראל. מה טוב חלקנו שזכינו להיות בדורו, ומה נעים גורלנו שבחר בנו - אנשי הדור לעסוק בשליחותו, ומה יפה ירושתנו - שהשפיע לנו מאורו, בשיחותיו, מאמריו, אגרותיו והוראותיו הקדושות בכתב ובעל פה, בהם מאיר את המטרה, התפקיד והדרך של הדור ואנשי הדור - להביא לגילוי השכינה ועיקר שכינה ובתחתונים דוקא - הגאולה האמתית והשלימה.

כמה נפלא שתמצית האור המיוחד הזה, רוכז בקפסולת אנרגיה בדמות 'אלבום השליחות' החדש, המכיל תורה נאה בכלי נאה, ומגיש באופן ממוקד ובשפה ברורה את המסר החד של הרבי מלך המשיח, המהפך התפיסתי בתפקידם של אנשי הדור, כל אחד שליח, כל אחד משפיע, כל אחד מהפכן ההופך את ההעלם והסתור של העולם לדירה לו יתברך, במשקל הלשון המובילה את מאמרי הנשיא ביום קבלת הנשיאות "כד אתכפא סטרא אחרא, אסתלק יקרא דקוב"ה בכולהו עלמין" "אתכפא המביא לידי אתהפכא" (-גם מלשון מהפך).

המבוא הייחודי של האלבום, פותח צוהר ושער להבנת העוצמה המהפכנית שברעיון השליחות, גם בעיניים של דעת תחתון: חדל סדר 'יאמר העולם את דברו', או הנחת יסוד שגויה היהודי 'מקבל' מהעולם וצריך להתחשב בו, או החשיבה הרדודה שהאדם נמצא בעולם כדי להעביר את הזמן...

לא ולא!!! זהו דור של מהפכנים - שלוחים, המשנים את סדרי העדיפויות וההשקפה "עליונים למטה ותחתונים למעלה", מגלים את 'העליון' ב'תחתונים' ומעלים את 'התחתונים' להיות כלי ראוי לגילוי הרצון 'העליון' בתוכם. הופכים את החושך לאור, את המעלים ומסתיר לשותף, ושותף פעיל - הנעשה דירה ומכון לשבתו יתברך. ולא דירה פשוטה, אלא דירה 'נאה' ונאה ביותר המרחיבה דעתו של אדם, כזו שבעל הדירה מתגלה בה בכל עצמותו.

זה הזמן לקחת רגע של מנוחה, לקריאה שקטה והתבוננות עמוקה באלבום השליחות, להפנים את המסר וליישמו בהתחדשות פנימית בעבודת השליחות. כך שבי"א שבט השנה הדירה הנאה כבר תהיה גלויה לכל ובעל הדירה יאיר ויתגלה בה בכל עצמותו, ומלכנו נשיאנו בראשינו בהתוועדות הגדולה בבית המקדש.

'התחדשות' - מונח יסוד בסיסי העובר בראשו של כל חסיד שאפילו חושב קצת על מעשיו, תורתו ועבודתו בתקופה מיוחדת זו - "שלושים יום קודם החג" יו"ד-י"א שבט, זמן שיא בעבודה המיוחדת של "עמדו הכן כולכם לקבלת פני משיח צדקנו".

התחדשות החיות בהתקשרות לנשיא הדור, המשיח שבדור, גואלן של ישראל שבדור.

התחדשות החיות בקיום הוראותיו של נשיא דורנו, לקביעות עיתים בלימוד השיעורים היומיים חת"ת ורמב"ם, בלימוד הגלגה ובלומוד החסידות.

התחדשות החיות בעבודה הפנימית, המביאה לגאולה בענייני עבודת השם.

התחדשות החיות בעבודת השליחות והפצת המעיינות, המיוחדת לדורנו זה להכין את עצמו ואת העולם כולו לקבלת פני משיח צדקנו - "פני" גם מלשון פנימיות, לומר לך שהשליח וסביבתו יהיו מוכנים בשלימות בכוחות הפנימיים ובלבושים החיצוניים "שיהיה תוכו רצוף אהבה מלא וגדוש עד שתתפשט..." לקבלת פניו - לגילוי הפנימי והנעלה ביותר, משיח צדקנו.

יושב לו החסיד ומתבונן בעניין זה באופן פנימי, ומיד מזדקרת לה השאלה "מה הוי' אלוקיק דורש מעמך" בעת שכזו?!, בדור ובזמן שכל הקצוות עולות וזועקות בערבוביה כלבה רותחת הפורצת מהר געש שעשנו מיתמר ועולה עד לב השמים - לומר, את העובדות וכללי המשחק אנו קובעים.

מחד - זהו הזמן הנעלה ביותר לקבלת פני משיח צדקנו, אורו ואורו של משיח מאירים ומתגלים בכל מקום ופינה, ולו הנידחת ביותר בגשמיות וברוחניות. ומאידך החושך משפריץ כל מה שיכול, בכל מקום, בכל דרך וכל אמצעי כשר בעיניו, העיקר לנגוס בבשר ה'חי' (תרתי משמע).

התמודדות עצומה המשפיעה על מהלך החיים והתנהלותם, התמודדות הגורמת לעיתים לתחושה של בלבול, חוסר סדר במחשבה ובסדרי העדיפויות, הטוב שאעשה / שעשיתי כך? או שמה צריך לנהוג אחרת. יהיה מי שישמע / יקבל / יתפעל, ממה שאומר ואעשה? או שמה הכל בגדר דברים בטלים?

כמה טוב, כשהאור מאיר וגלוי והכל ברור כשמש, כמה מורגש חסרוננו של האור כשאנינו...

© מרכז ההפצה באה"ן - א"מ

השביעי שלא ידע אז והיום כי ר' אברהם הוא היה ויהיה סמל להתקשרות עצמית בלי כל גבולות לנשיא השביעי.

אחרי שר' אברהם נתן את זעקת האמת שלו באותם הימים 'יש לנו רבי והוא מרמה את כולם כשמסתיר את עצמו', הכל הלך בקלות יותר. ר' אברהם היה זה שכבר בי"א שבט תש"י הכתיר את הרבי מלך המשיח שליט"א לנשיא הדור והוא זה שהתחנן בפני חסידים שיפרסמו את מציאותו כמלך המשיח לכל אנשי הדור והדברים ידועים.

פרשה בפני עצמה היא ההתכתבות החוזרת ונשנית שלו עם הרבי שליט"א באותם ימים וסירובו של הרבי שליט"א לשמוע על כך, הנה דוגמא אחת:

"ומה שכותב אודותי, הנה מה מועילה הכתיבה כאשר לי אין את זה. אני על עצמי איני צריך לחפש רמזים ופירושים ומספיקה בשבילי התבוננות קלה בנידון זה במעמדי ומצבי כדי לדעת במה 'אוחזים' - ואם כן מה כבר יכול אדם אחר לשנות באמצעות ראיות ושכל? אלא - מה יהיה? מה אני יודע מה הרבי חושב. הדבר הוא באחריותו - הוא בוודאי ידאג לכך. כיצד? - איני יודע. ישנם עוד דברים שאיני יודע" (אג"ק ח"ג ער"ח סיון תש"י)

בשנים הבאות נהג ר' אברהם לכתוב פ"נ מידי חודש בחודשו אודות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א:

"פדיון נפש

לעורר רחמים רבים ממקור הרחמים והחסדים האמיתיים שירחם השם ית' ויזכנו בחסד חינום שאנחנו כל אחד ואחת מאנ"ש שיהיו ומכל ישראל, נכיר ונראה שכ"ק אדמו"ר מנחם מענדל בן חנה שליט"א שהוא הוא מלך המשיח ונמסור ונדבק אליו בכל לב ונפש ומאד עד שנהיה חד ממש עמו אתו שליט"א, וכל העולם יפול לפניו ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה ת"ו בקרוב קרוב ממש בחסד וברחמים אמן כן יהי רצון".

(ע"פ 'אחד היה אברהם')

עם הכותרת "לקוטי שיחות".

בשנת השבעים לנשיאותו של הרבי שליט"א, עת ביקש הרבי שיקומו שבעים ואחד מוסדות חדשים. שלח ר' בנציון לחברי הועד מכתב ובו הצעה להקמת 'מוסד' חדש - הדפסת מצוות 'מינוי מלך' מתוך הספר דרך מצוותיך והפצתו בכל רחבי תבל בין אנ"ש.

כאשר ההצעה נשלחה לרבי שליט"א הגיעה תשובה חריפה ובין הדברים כתב הרבי: "פשוט שאין הזמן גרמא כלל וכלל לזה". כאשר שמע ר' בנציון על התשובה שמח ואמר: הרבי כבר מודיע שיום יבוא וכן יגיע הזמן לזה!

(ע"פ ימי בראשית, שבועון 'בית משיח')

"שירחם על משיחו ושמו יתגדל מסוף העולם ועד סופו"

הרה"ח ר' אברהם פריז

"אחד היה אברהם". מתוך כל כתבי ההתקשרות, הפעילות הענפה הגלויה והנסתרת, היה מהלך אחד יחיד ומיוחד של איש אחד שבמסירות בלתי מובנת אז לסביבתו, לא פסק להשמיע את הקריאה הנצחית: "רעבע!"

היה זה החסיד בה"א הידיעה, שהפך לסמל - אחד היה אברהם פריז!

עד היום לא מוצאים מתועד בכתובים מה בדיוק עשה ר' אברהם באותם ימים, לא מוצאים מתועד על איזה כתב התקשרות הוא חתם או החתים, לא נמצאו ממנו טכסי הרצות מכתבים מפלוני לאלמוני, ואפילו בכנס התל אביבי הראשון של חסידי חב"ד בח"י אלול תש"י לא זכה ר' אברהם לקבל את רשות הדיבור... שהרי ה'אותיות' היו אצל ר' אברהם מאז ומתמיד הצד החלש, כפי שהתלונן בפני כ"ק אדמו"ר מוהריי"צ, כל עיקרי דבריו היו, כפי שהשיב לו הרבי ריי"צ, יוצאים ישר מן הלב. אך אין איש בכל הדור

חינוך להתקשרות

המידע הרב ששוצף ושוטף סביבנו, מנכס לעצמו הרבה "עניינים חינוכיים", אשר מנסים לנקוש על דלתות בחינוך. בעמדנו ערב י"א שבט, מתאים לכל אחד ואחת להקדיש מחשבה על חינוך עצמו, ביתו וילדיו להתקשרות מוחשית וחייה אל מעיין החיים - כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. לפנינו מאמר מיוחד על דרכי ואופני החינוך החסידי והקשר שלו אל הגאולה האמיתית והשלמה.

מאת: המלמד רפאל

כל דרך מכיר היטב את דברי הרבי מליל שמחת תורה (לפני ההקפות), תשנ"ב: 'החינוך של תינוקות של בית רבן צריך להיות באופן שהתינוקות, גם קטנים ביותר - "תינוק" מלשון יונק, נעשים חדורים לגמרי תוך תוכם עם העניין והנקודה של "משיח". כך, שכאשר רק נותנים מבט על ילד יהודי, מה רואים? - את משיח!'

הרבי לא מסתפק בפחות. ילד יהודי בעיניו (על יסוד דברי חז"ל, כמוכן) הוא גילוי של משיח. אם אין הדבר ברור דיו, נבהיר: כל ענינו של משיח הוא: התגלות כבוד ה' בעולם. זהו הברית התיכון והנקודה המרכזית בהגדרתו של משיח. כפי שביטא זאת מייסד חסידות חב"ד, רבי שניאור זלמן בספרו הגדול "ליקוטי אמרים - תניא" (פרק ל"ז): 'והנה תכלית השלימות הזה של ימות המשיח ותחית המתים, שהוא: גילוי אור אין סוף ברוך הוא בעולם הזה הגשמי, תלוי במעשינו ועבודתנו כל זמן משך הגלות'.

מכאן למדנו שני פרטים חשובים: א. שיאו ותכלית ענינו של משיח הוא, גילוי אור אין סוף ברוך. (ולא עוד אלא) בעולם הזה הגשמי ב. גילוי זה בא כתוצאה ממעשינו אנו. עכשיו בימי הגלות, מכינים אנו את הקרקע לקראת הימים הבהירים ההם. בבחינת 'הזורעים בדמעה (בימי הגלות) - ברינה יקצורו (בימות המשיח). לפיכך, עבודתנו עתה צריכה להיות מעין אותם גילויים נעלים. וכיצד? על ידי התעסקות בחינוך ילדי ישראל (פעולה מרכזית מתוך מכלול פעולות חשובות נוספות) וקשר גדול יש ביניהם, בין חינוך ילדי ישראל לימות המשיח. הא כיצד? אומר הרבי בשיחתו הקדושה מחג השבועות תש"י:

מעלת למוד תינוקות של בית רבן .. שלימודם אינו קשור עם מציאות וישות כלל, אלא בתכלית הביטול לגמרי, וזהו אמיתית ענין 'תען לשוני אמרתך', כעונה אחר הקורא. היינו שכאשר הקדוש ברוך הוא אומר "קמץ אלף - א"ז אזי גם הוא חוזר ואומר "קמץ אלף - א"ז ולכן, בלימוד זה בתינוקות של בית רבן, ישנו גילוי העצמות.

הרבי הרגילנו לחשוב מהו הכיוון הנכון: המעשה הוא העיקר! לפיכך, ברור לכל בר דעת: תפקידנו כעת להכין עצמנו

ובני ביתנו לקראת קבלת הפנים החשובה לאורח המיוחל.

כיצד עושים זאת?

ראשית העבודה ועיקרה ושורשה הוא: 'לחיות משיח' טוב, סומך אני על הקוראים שאת זה יודעים, אבל הא גופא כיצד? ידועה האמרה החסידית: 'האמנתי כי אדבר' (תהלים, קטז) - כיצד נשמר את האמונה? 'כי אדבר' - על ידי שתהיה שגורה על שפתותינו (כיוצא בזה אומר הפסוק (ירמיהו, ז) 'אבדה האמונה נכרתה מפייהם'; מה גורם להחלשות האמונה? שפסקו מדיבור אודותיה). המשיח אינו יורד מסדר היום. זו בדיוק משמעותו של הביטוי המפורסם 'כל ימי חיך -

בספר 'לשמע אוזן מספר הרב דוכמן על חסיד שקיבל הוראה מהרבי המהר"ש לחזור על מאמר אחד ארבע מאות פעם. משהשלים את המשימה, עמד המאמר לנגד עיניו בכל מקום ובכל זמן.

להביא לימות המשיח: כל יום ממש (ולאורך היום) הינו חוליה בשלשלת האור להבאת הגאולה. הנושא אינו 'עוד' נושא, אלא ענין שבוער בעצמות. חי וקיים. ראשית, דוגמא אישית: קביעת שיעור (שבועי, לפחות) לענייני משיח (מתוך בדבש ותאוה לעיני השכל). כך נהפוך להיות 'טופח על מנת להטפח', ו'חי להחיות'. רק כאשר הבור האישי יתמלא, יוכל למלא ולהטעין אחרים. במעגל המשפחתי, חשוב מאוד לקבוע 'סדר' לימוד ענייני משיח על בסיס יומי. במוחש ניתן לראות כיצד הבית מתחיל לחיות משיח. זו בדיוק הוראת הקודש של הרבי (מתאים לשיטתה של תורת החסידות) 'וידעת' או אז 'השבחת'. ואל לכם להבהל: אין כוונת הדברים לימוד עמוק ומסורבל. הרכיב העיקרי שנדרש

לכך הוא: עקביות (תוכלו לקרוא לזה 'עקשנים'). מקפידים לקרוא (ולהסביר, עד כמה שניתן) אמרה קצרה. חשוב מאוד שתהיה זו קביעות יומית. מניסיון, כדאי לייחד לכך 'פינה' בזמן: בבוקר, לפני יציאת בני המשפחה לעמל יומם (עמל תורה או עמל כפיים), בארוחת הצהרים, המשותפת או לעת ערב כאשר כולנו יושבים בצוותא חדא. ברוך ה', ספרים ליקוטים רבים המכילים אמרות קצרות ממעייניה של תורת החסידות ושיחותיו של הרבי מלך המשיח. ההשפעה שתהיה לכך היא כבירה. תאמו (ביניכם) וראו!

המלצה מניסיון רב. בהקדים: בספר 'לשמע אוזן' מספר הרב דוכמן על חסיד שקיבל הוראה מהרבי המהר"ש לחזור על מאמר אחד ארבע מאות פעם. משהשלים את המשימה, עמד המאמר לנגד עיניו בכל מקום ובכל זמן. אף אנו נאמר: כדי לייעל את הלימוד ולהגדיל השפעתו, יש לאמץ משפטים קבועים (כמו: הגלות אינה מקומו של יהודי; יהודי וגלות הם שני הפכים; כל היהודים ייגאלו) ולחזור עליהם תדיר. כך יחלחלו הדברים פנימה והשפעתם תגדל לאין ערוך. (הווה אומר, שילוב משלים: מחד גיסא, 'תמידים כסדרן': חזרה על אותם משפטים ואמרות ומאידך, 'מוספין כהלכתן': ריענון המאגר וגילוי רעיונות חדשים).

צורת ההתייחסות שלנו לדברים משמעותית מאוד: בהתלהבות ובחמימות. הברק בעינים והאש שניצצת בדיבורים. ברור, לא כל העיתים שוות אולם המגמה חייבת להשמר תמיד: המשיח הוא דבר טוב, מתוק, שווה לחכות לו.

רעיון נוסף (שהילדים יאהבוהו ויחכו לו): פתקים. על המקרר הביתי מפורזים, מן הסתם, מספר מגנטים. בעזרתם נציב פתקים מעודדים שתוכנם: גאולה. הנה דוגמאות: שבוע טוב לכולם, שבוע גאולה! כל מעשה טוב יכול להיות המכריע! היכוננו! מבצע משפחתי לזירוז הגאולה (כאן תשלבו את המבצע שלכם, אם עזרה בבית או התחשבות בזולת, דיוק בנטילת ידים או הקפדה על אמירת ברכות בקול ועניית אמן, הרי אורו של משיח חודר בכל פרט בבריאה וכך גם ההכנות לבואו) מכאן לפתקים אישיים: שמוליק, הציון היפה שהבאת וההשקעה שלך בלימודים הם הכנה ראויה ל'תורה חדשה

בריא מזלִיָה בכפכפים!

שיחות ואירועי שנת נפלאות בכל...

בקרוב!
תש"א ח"א

"משיח מגיע בקרוב ממש, ולא רק מגיע, אלא הוא כבר בדרכו!"

(בתוך הספר - ע' 186)

הפצה ארצית:

ארה"ק: 058-535-8770

ארה"ב: 718-560-3770

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

חינוך מעשי לגאולה

המלמד רפאל עוסק עשרות שנים בחינוך ילדים, בשמחה ובנחת אופייניים עברו כיתות רבות תחת ידיו האמונות, וזכו לשמוע ממנו על הרבי מלך המשיח שליט"א, התקשרות אליו וכמובן נבואתו על הגאולה האמיתית והשלמה.

המלמד החביב הלא הוא הרה"ח ר' רפאל בכר שי', אמון על דברי הרבי לעשות ככל שביכולתנו להביא את התגלותו בפועל ממש. מזה שנים הוא עוסק ומקדיש מאות רבות של שעותיו "הפנויות", ליצירת עזרים חינוכיים מלאי תוכן ועומק חסידי אותנטי על טהרת הקודש.

תחת ידו יצאו עד עתה כחמישה דיסקים עם סיפורים ושירים חסידיים, המקרבים אל הפעוטות שלנו את תכני הקודש של רבותינו נשיאנו באומר ובצליל. בנוסף יצאו כארבעה ספרים על הציפיה לגאולה, והעשייה לזירוז.

בה' טבת האחרון הוציא ר' רפאל את גולת הכותרת של יצירותיו, הספר (החמישי) החדש "אורי מגלה מיהו המשיח". בספר זה מובא בטוב טעם ודעת, הסברים על המשיח שבדורנו הרבי שליט"א, כיצד יש לקבל את פניו ומה עלינו לעשות כדי לגלות את המשיח גם לחברינו.

את הספרים והדיסקים החינוכיים, האיכותיים וה"התקשרותיים" הללו תוכלו להשיג בחנויות המובחרות. גנים ומוסדות חינוך יכולים לפנות לטלפון: 052-770-7125.

מומלץ בחום חסידי! לכל משפחה ומוסד.

מאיתי תצא! רבקי, העזרה שלך בהכנות לשבת, העוגה שאפית, הן הכנה מטעימה (- מתאימה) לסעודת עורו של לוי; אשתי היקרה, המשיח יתענג להתארח בבית נקי ומסודר כל כך! כמובן, זוהי דוגמא וחשוב לגלות יצירתיות ולגוון את סגנון הפתקים כמו את תוכנם ככל האפשר, לכל נשקע בשגרה חסרת טעם.

כיהודה ועוד לקרא: ראיתי פני הרב יש גם בה כח נפלא. להרבות בצפייה במראות קדש, התוועדויות של הרבי, חלוקת דולרים. כמובן, גם סיפורים על הרבי והמופתים המתגלגלים הן חוויות אישיות עם הרבי והן סיפורים מזדמנים עם הוראה אלינו.

מתאים להוראת הבעל שם טוב, עליה חזר הרבי אין ספור פעמים והחדירה עמוק לתודעתנו: מכל דבר שיהודי רואה או שומע, עליו ללמוד הוראה בעבודתו את בוראו, מומלץ לשוחח, מפעם לפעם, על אירועים בחיינו (שמחים, כמובן) ולחשוב יחד מה הקשר

ביניהם לגאולה. הדבר אפשרי, רק תשומת לב, התבוננות ועולם שלם מתגלה ומפתיע. יורשה להעיר: מהרבי למדנו להמעט ככל האפשר ואף לבטל כליל סיפור חדשות בלתי שמחות (פיגוע או כל אסון אחר, לא עלינו, הרי אין צורך שידעו אודותיו), אם תרצו, גם זו חווית גאולה. הוראת הקודש 'עשו כל אשר ביכולתכם להביא את משיח צדקנו' פתחה בפנינו פתח רחב מאוד המזמין פיתוח כל יוזמה שעולה על הדעת. העיקר, 'כל מעייני בך' - המחשבות נתונות למטרה אחת וכל המשאבים מופנים לעברה: כיצד אני/אנחנו מביאים את המשיח?

מפיצים!

איינציקער זאך

הרב מנחם מענדל אקסלרוד

ראש השנה לקבלת המלכות

לאחר שהתקבל אצל החסידים שמו של י"ט כסלו "ראש השנה לחסידות" היו שהתלוננו - היתכן?! הרי במסכת ראש השנה נכתב במפורש "ארבעה ראשי שנים הם"? ועל כך בא המענה: "אצלנו פוחת והולך, אצלם מוסיף והולך"...

על-פי קו זה, אנו מתקרבים ליום שקיבל בפי החסידים את השם "ראש השנה להתקשרות", הלא הוא יום קבלת הנשיאות של אבינו מלכנו שליט"א, יו"ד י"א שבט. אמנם

נוסף - כמצוין בכותרת, וזאת בעקבות מעמד קבלת המלכות העולמי שהתקיים בתאריך זה בשנת תשנ"ג. שוו בנפשכם: אל מול צוותי התקשורת המשדרים את המתרחש באמצעות הלוויין אל מאות מיליוני צופים (כן, מאות מיליוני צופים!), יושב הרבי מלך המשיח שליט"א ומעודד את שירת "יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד", שאך ורק פירוש אחד ניתן לה אז. האם ניתן להישאר אישיים לכך, גם ממרחק של 24 שנים?!

"תנועת צדיק, ומכל שכן ראייה או שמיעת קול, צריך לפעול שלא תישכח לעד", ובהשראה זו ותחת הכותרת "ראש השנה לקבלת המלכות" (במחשבה, דיבור ומעשה) ראויות להיערך התועדויות יו"ד י"א שבט, וההחלטות הטובות המתקבלות בהן.

באופן כללי טור זה אינו עוסק בקידום מכירות, אולם, כידוע, לכל כלל יש יוצא מן הכלל. ישנם דברים שכאשר הם מתרחשים אי אפשר להישאר אישי, למשל כאשר הזדמנות מדהימה לפרסום משיח מפציעה לאוויר העולם. האמת היא שתחום זה של פרסום בשורת הגאולה והגואל הינו ברוך השם פעיל ודינאמי, אך אף על פי כן לאחרונה זכינו לגילוי אור חדש, שהוא בבחינת "כמה מעלות טובות למקום עלינו":

- זהו לא רק פרסום אלא הסברה.
- זוהי לא רק 'בשורת הגאולה' אלא בעיקר 'הגואל'.
- זה מיועד לא רק למבוגרים אלא גם ל'משיחי' - הילדים.
- זה לא רק בבחינת "תורה מפוארת" אלא מוגש גם "בכלי מפואר" - צבעוני ויפה במיוחד.

המדובר הוא בספר המצוין "אורי מגלה מיהו המשיח", המגולל בפני הקוראים את מסעו של אורי החמוד לאיסוף הסימנים שיגלו מיהו המשיח שלו אנו כל כך מצפים. הסיפור מסתיים לא רק במסקנה המתבקשת, אלא גם בתרגומה למעשה בפועל - מה עלינו לעשות בעקבותיה.

הספר, אם שאלתם, הוא מבית היוצר של המלמד רפאל, אליו שלוחים איחולינו שיזכה להיות חתום על עוד הפקות רבות המגלות לילדים מיהו המשיח שליט"א, מה קורה בתקופת התגלותו, ומהי השליחות האחרונה שהטיל עלינו וה"מעשה רב" האחרון, בינתיים, שהראה לנו.

לנו נאחל שנשכיל להבין את מעלת ספר זה ושכמותו, שנעשה כל שביכולתנו שירבו כמותו בישראל, ושמבלי להמתין לכך נזכה להתגלות המשיח, נאו ממש.

זכינו בדור השביעי לריבוי חגים חדשים, אולם אנו רואים שמבין כולם דווקא יום זה הוא שזכה לתואר המיוחד. אכן, גם ללא 'השוואה' בין המועדים החסידיים, יש בו, ביו"ד שבט, משהו מיוחד. הלא זהו היום בו הסכים הרבי מלך המשיח שליט"א לקבלת הנשיאות בפועל ובגילוי. מתגובתו של החסיד ר' אברהם נעמצאו נמצאנו למדים ולו במעט על הלך הרוח והשמחה שבלתי תתואר בהיוודע הבשורה המשמחת הזו, שסוף סוף - יש רבי בישראל!

אך מכיוון שזכינו להיות חסידים לא רק בדור השביעי אלא בו גופא גם בימות המשיח, אנו חוגגים ביום זה חג

מוצרי ממש לג'י לשבט-אדר

גלויה הרבי 	גלויה הרבנית 	גלויה הרבי ריי"צ 	ערכה לחובקה לקיר מבצע יום - הולדת 	יב הפסוקים
פנקסי 'ממו' 	מדבקות שונות 	שלי יחי רצון \ יחי 	פלקט אדר 	פלקט שבט

חסידונים 	האלף בית החסידי 	שאמיל 	הרבי והילדים 	חני הגדולה 	סידור לילדים
---------------------	----------------------------	------------------	-------------------------	-----------------------	-------------------------

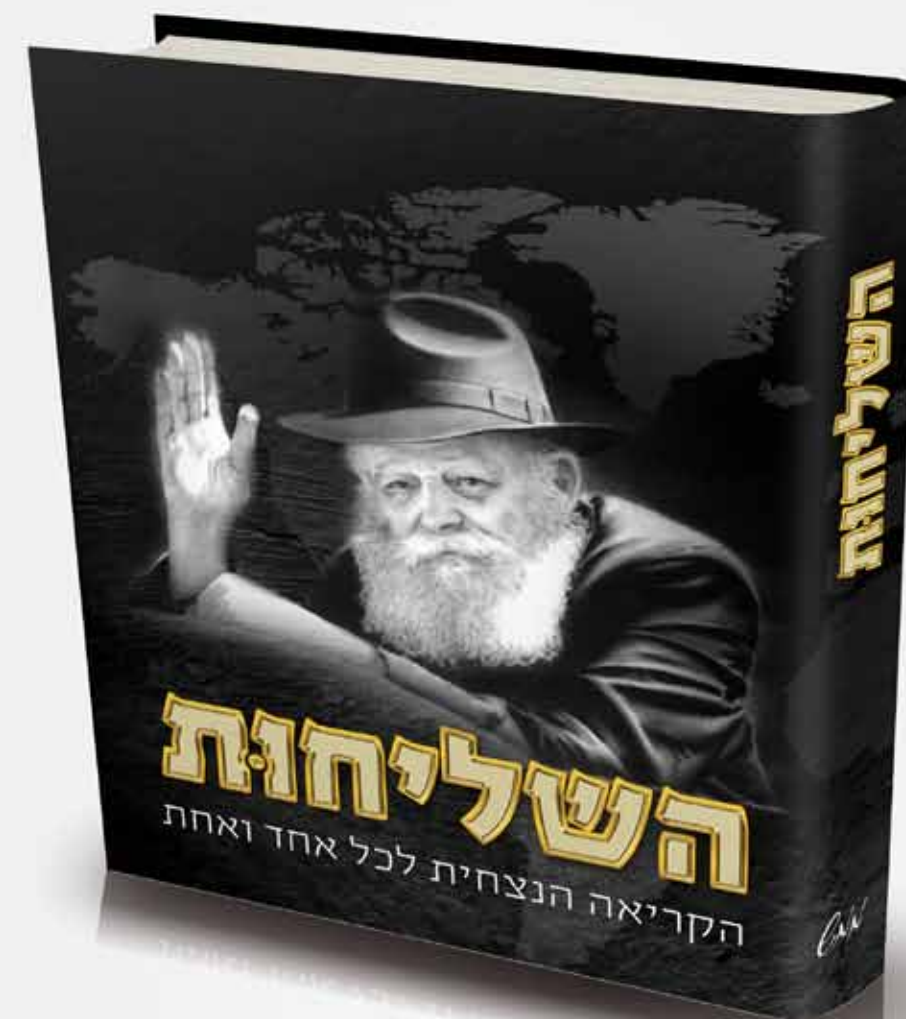
את ספרי הילדים ניתן גם מו"ל

Mamesh.org • 077-5123-770

לקבל הודעות ודיווחים על פעילות ממש ו/או מוצרי ילדים, צרפו אותנו לאנשי הקשר ושילחו את שמכם 054-2248-770 | info@mamesh.org

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

"עניני הוא לזהיות שליח לעורר
את כל אחד ואחד לנצל כל
כוחותיו ודהזדמנויות שניתנו לו"

אלבום ציטוטים אמנותי בו נעשה ניסיון ראשוני מסוגו, לתמצת את חזונו של הרבי שליט"א מליובאוויטש מלך המשיח ואת דרכיו לגייס עשרות אלפי חסידים, תומכים, ידידים ומאמינים אל תנועת השליחות הגדולה ביותר שידעה האנושות. ייחודיות הספר הינה בהבאת דברי הרבי בעצמו, בלשונו המקורית והקדושה, אך עם זאת קליטה ומובנת לכל אחד ואחת. לקרוא, להפנים ולפעול.

להשיג בחנויות הספרים המובחרות!